

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. srpna 2018 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Andrey Svobodové a přísedících Dagmar Rozkydalové a Dagmar Klímové

takto:

Obžalovaný

A. O., nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, dělník, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici v XXXXX,

je vinen, že

1. dne 17. 10. 2017 ve večerních hodinách v místě svého trvalého bydliště v obci Zastávka, na ulici XXXXX, v dětském pokoji obývaném nezletilou poškozenou A. O., nar. XXXXX, a nezletilým O. O., nar. XXXXX, si lehnul do postele za poškozenou tak, že poškozená ležela na zádech na posteli a obžalovaný na ní ležel svým tělem, osahával ji pod tričkem na prsou, které mačkal, což poškozená bolestivě vnímala a dále pod pyžamovými kalhotami a spodními kalhotkami na přirození, kdy opakovaně v nezjištěném počtu případů zasunul do pochvy poškozené prsty takovým způsobem, že poškozená pocítovala výraznou bolest, a rovněž se jí penisem dotýkal pochvy tak, že penis tlačil směrem dovnitř takovým způsobem, že poškozená uvedené zasouvání penisu do pochvy vnímala intenzivně a bolestivě, kdy nedošlo k takovému průniku, který by způsobil poškození panenské blány, přičemž poškozená se jednání obžalovaného bránila tím, že mu říkala, aby odešel, že jí to bolí, nechtěla mu jeho jednání dovolit, v důsledku čehož ji obžalovaný udeřil rukou nad pravé oko, když mu nechtěla držet v potřebné pozici,
2. v období od přesně nezjištěné doby roku 2016 do 16. 10. 2017, v místě svého trvalého bydliště v obci Zastávka, ulice XXXXX, v dětském pokoji obývaném nezletilou poškozenou A. O., nar. XXXXX, a nezletilým O. O., nar. XXXXX, minimálně v jednom případě poškozené na posteli

zasouval dva prsty dovnitř pochvy takovým způsobem, že to pro poškozenou bylo bolestivé, u čehož masturboval s ejakulací semene na břicho poškozené,

tedy

- jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let (v bodě 1),
- jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let, uvedený čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti a svého postavení (v bodě 2),

tím spáchal

- zločin znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku (v bodě 1),
- zločin pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku (v bodě 2),

a za to se odsuzuje

podle § 185 odst. 3, § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Obžalovaný

A. O., nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, dělník, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici v XXXXX,

se podle § 226 písm. a) trestního řádu **zprošťuje** podané obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

v přesně nezjištěné době v nočních hodinách z 13. 10. 2017 na 14. 10. 2017, v místě svého trvalého bydliště v obci XXXXX, na ulici XXXXX, v dětském pokoji obývaném nezletilou A. O., nar. XXXXX, a nezletilým O. O., nar. XXXXX, probudil svoji nezletilou dceru A. O. s tím, že jí řekl, že chce to, co má mezi nohama a při tom ji přes její odpor, kdy se mu snažila dávat ruce pryč a řekla mu, ať jde pryč, ji osahával po celém těle, nalehl na ni a strkal jí do pochvy prsty a pokoušel se i o zasunutí pohlavního údu, přičemž k průniku do pochvy nedošlo,

v čemž byl spatřován zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování u hlavního líčení bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že se skutky pod bodem 1), 2) výroku rozsudku staly tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku v odsuzující části a že se trestné činnosti dopustil obžalovaný, a to výpověďmi svědků A. O., M. O., E. P., L. P., J. M., znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

vypracovaného na obžalovaného, znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, oboru školství a kultura, odvětví dětské a dospělé psychologie vypracovaného na nezletilou poškozenou A. O., listinnými důkazy.

2. Obžalovaný v **přípravném řízení** (po zahájení trestního stíhání pro skutek 1) výroku odsuzující části rozsudku a pro skutek uvedený ve zprošťující části rozsudku) vypověděl, že se nikdy nic nestalo, neznásilnil svou dceru. Dne 13. 10. 2017 po příchodu z práce a poté, co přišly jeho dvě starší děti B. a D., začali popíjet, oslavovali narozeniny jeho družky. Bavili se, tancovali, skončilo to asi o půl deváté. Obžalovaný šel spát do svého pokoje, probudil se až ráno. Není pravda, že by si lehl k dceři do postele a tam ji obtěžoval. Dne 17. 10. 2017 byl v práci, po příchodu domů mluvil s manželkou, pak přišla babička spolužačky jeho dcery A. a stěžovala si, že A. nadává její vnučce, že smrdí a má blechy a vši. Po odchodu babičky mu družka řekla, že jejich A. dělá ve škole problémy, hádá se s někým. Šel za dcerou, ptal se, proč holce nadávala, a protože mu odmítla, dal jí facku. Nato se začal hádat s družkou, vzal si pivo a šel k počítači, který je v dětském pokoji, v němž spává dcera A. a syn O.. Kolem půl deváté odešel z pokoje a šel si lehnout. Poté se ještě s družkou hádali. Mají problémy, protože je chtějí soudně vyhodit z obce. Kvůli tomu družce řekl, že s ní nebude, že s ní má jenom smůlu. Družka se ho ptala, zda si v práci našel nějakou ženu. Ráno hádka pokračovala, družka ho obvinila, že pojebal svou dceru. Obžalovaný to popřel a nabízel, že spolu půjdou na gynekologii. Chystal se k doktorce, družka řekla, že jde k matce na kávu, ale tam nebyla, hledal ji. Hlídal ten den syna, pak si jel vybrat peníze. Pak se dozvěděl, že družka ho šla udat kvůli znásilnění dcery. Obžalovaný popřel, že by byl u A. v posteli a obtěžoval ji. Družka mu ten večer zavřela dveře před nosem, nadával mu, že je pedofil, že s ní v pokoji spát nebude, to bylo tak v deset večer. Pak šel spát do své postele a jí řekl, že s ní nebude. Družka začala brečet, že jí udělal děti a chce ji nechat. Oni mají problémy, protože když šel do práce, tak jí vzali sociálku. Neví, proč družka tvrdí, že viděla, jak dceru obtěžuje, jak na ní leží. Už dříve ho dali zavřít, ale pak to stáhla, to mělo být pro týrán. Jako vysvětlení, proč dcera A. o něm říká, že jí strkal prsty do přirození, uvedl, že je to asi proto, že ji ten den zmlátil, dal jí facky. Řekl, že si to dcera A. vymyslela. U nich spával jeden kamarád, ten u ní ležel nebo seděl, neví, co dělal, vyhodil ho, byl to T. R.. V rámci **vazebního zasedání** obžalovaný dále doplnil, že jeho družka by si údajně falešným obviněním pomohla v tom smyslu, že by brala znovu sociální dávky. Také má za to, že dcera by jej byla schopná lživě osočit, protože viděla, jak její matku zmlátil. V **druhé výpovědi v přípravném řízení** (po zahájení trestního stíhání pro skutek pod bodem 2) výroku odsuzující části rozsudku) obžalovaný uvedl, že to, co se mu klade za vinu, se nestalo, je to vymyšlené družkou nebo E. P. nebo dcerou. Když A. s O. chodili za dcerou od E. P., tak jim buď tato dcera nebo E. řekly, co mají říct. Ony věděly, že se s družkou hádal, řekly děčkám, že mají říct, že ji osahával, mrdal, že takto to řekla B. a jeho zavřeli. E. O. a T. R. mu rovněž říkali, že je naváděla E., když jel 18. 10. do banky. E. je taková, udala svého druha a pak to stáhla. Dále doplnil, že družka na něj to ráno byla našťvaná, šla k E. a řekla jí, že ji obžalovaný bil, tak jí to musela E. poradit. Taky ho šla udat starostovi, aby mu pokazila pověst. Všichni v rodině vědí o B., proto využili téhle situace proti němu, všichni také vědí, že má špatnou minulost.
3. V **hlavním líčení** obžalovaný k bodu 1) obžaloby uvedl, že 13. a 14. 10. 2017 byl v práci a po návratu z ní doma slavili za přítomnosti všech dětí narozeniny družky M.. Kvůli práci ukončili oslavy asi o půl jedenácté. Obžalovaný usnul, dospělé děti a družka byly vzhůru, pak si nic nepamatuje. K bodu 2) obžaloby vypověděl, že po příchodu z práce šel k počítači, aby se podíval, zda mu přišla nemocenská. Uvedl, že dále vypovídat nebude a požádal o přečtení výpovědi. Ke čtené výpovědi z přípravného uvedl, že nevycházal s E., protože ona se svými dětmi dělala v domě nepořádek. Spolu se svou matkou, jeho tchýní, je z bydlíště vystěhovaná. Hádali se i kvůli dluhu na nájmu. Uvedl, že nic z toho, co je uvedeno v obžalobě, se nestalo. Výpověď své dcery A. a družky M. zdůvodnil tím, že E. před asi třemi až čtyřmi měsíci vykřikovala, že znásilnil svou dceru. Důvodem výpovědi družky M. mohla být i obava z jeho odchodu od ní, protože nebrala žádné

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

sociální dávky a on jí dával peníze. Za nadávky spolužačce dal dceři A. dne 17. 10. pár facek a šlehl ji přes záda. Družka se nejvíce zlobila na dceru, pak se spolu hádali. Druhý den ráno 18. 10. mu sexuální kontakt s dcerou nevyčítala, ani neříkala, že měl s dcerou sex. Obžalovaný své družce řekl, že s dcerou nespál a že se má A. spolužačce omluvit. Družka mu říkala, že ho udá, že nechce platit nájem, že chce od ní odejít, že to řekne starostovi, za nímž se chystala kvůli nájemní smlouvě. Obžalovaný uvedl, že to, co říkala, má nahrané v mobilu. Telefon zůstal doma, policie mu ho nezabavila. Na policii tuto skutečnost neřekl, protože nechtěl uškodit družce ani sobě. Dne 17. 10. vypil asi čtyři piva, dne 18. 10. pil až odpoledne, dvě piva a čtyři štamprle. Ten den byl doma se synem S., s kterým šel i pro peníze do banky v Rosicích, do níž ho vezli autem E. O. a T. R.. Výši sociálních dávek, které jeho družce odebrali, nezná, byly to dávky na bydlení a na živobytí.

4. Nezletilá **A. O.**, dcera obžalovaného, v postavení svědkyně **v přípravném řízení dne 19. 10. 2017** vypověděla, že chodí spávat v 8 hodin večer, spolu s ní spí v pokoji bratr O.. Další sourozenci S. a E. spí v pokoji s rodiči. V úterý večer přišel obžalovaný do jejich pokoje, svědkyně poznala, že něco pil. Obžalovaný pije hodně, hlavně pivo a víno. Pak je na ně někdy zlý, někdy je bije. Matka se ho bojí a nic mu neříká. Obžalovaný přišel za svědkyní do pokoje a chtěl po ní sex. Svědkyně ležela v posteli na zádech v tričku a v nohavicích, pod nimi měla kalhotky. Obžalovaný měl na sobě jenom trenky. Lehl si k ní do postele a osahával ji. Pomocí loutek s postavičkami panáčka a panenky svědkyně ukázala, jak si na ni obžalovaný celou postavou lehl. Pak ukázala a uvedla, že jí sahal na prsa, mačkal je a jí to bolelo. Řekla, že se bránila a říkala mu, ať vypadne. Obžalovaný řekl, že nejde a sahal jí mezi nohy svrchu rukou pod kalhotky, což ukázala na panence. Svědkyně vysvětlila, že zná název ženského přirození – vagína, ale říká i pipina, mužského – penis, pela. Uvedla, že jí obžalovaný strkal prsty dovnitř pipiny a že jí to bolelo. Strkal jí tam prsty vícekrát. Říkala mu, že jí to bolí, ale on na to nic neříkal. Další věci, které svědkyni dělal, se styděla říct a řekla, že to ukáže na loutkách. Pak uvedla, že obžalovaný jí penisem sahal mezi nohy, na loutce to ukázala prstem dovnitř pochvy. Vypověděla, že to trvalo větší chvíličku a bylo to bolestivé. Velikost penisu svědkyně neuměla popsat. Neví jistě, jestli mu něco vyteklo. Taky jí prstoval. Svědkyně ví, že když jí strká prsty do pipiny, že je to prstovat. Pusy jí žádné nedával, na zadek jí nesahal. Celou dobu byl ticho. Poté přestal, protože přišla matka, která rozsvítila. Při jejím příchodu jí už nic nedělal, jen ležel vedle ní. Matka obžalovanému říkala, že si má jít lehnout za ní, obžalovaný nešel. Matka šla kouřit na chodbu, co dělal obžalovaný, už svědkyně neví, pak odešel. Svědkyně poté usnula. Bratr O. jí říkal, že viděl, jak ji obžalovaný osahává, když se šel do kuchyně napít. Kvůli tomu, že obžalovanému nechtěla držet, ji obžalovaný bouchl nad pravé oko. Byla to velká rána a bolelo to. Na druhý den si po návratu ze školy povídala s matkou o tom, co se stalo. Matka řekla, že se jí to nelíbí a nadala obžalovanému, on na to nic neříkal. Svědkyně uvedla, že dřív se jí to, co teď popisovala, nestalo, stalo se to, že ji obžalovaný osahával. Nebylo to v posteli, bylo to jinde, ale neví kde. Řekla o tom tetě E. P., která to řekla matce a ta pak obžalovanému. Matka jí někdy dřív řekla, že podobné věci, které dělal obžalovaný jí, dělal i její sestře B.. Svědkyně neuměla vysvětlit, jak to matka mohla říct, když tehdy ještě nevěděla, co se jí stane. Uvedla, že matku a bratry má ráda, obžalovaného ne.
5. V rámci přípravného řízení byla svědkyně předvolána k další svědecké výpovědi dne 27. 3. 2018. Poté, co proběhlo poučení, uvedla, že neví, zda má vypovídat, že jí matka řekla, ať nevypovídá, důvody jí nesdělila. Po delším promýšlení svědkyně uvedla, že vypovídat nebude.
6. Svědkyně **M. O. v přípravném řízení dne 16. 11. 2017** vypověděla, že je družkou obžalovaného, ale už ho jako svého druha nebere, poté, co udělal jejím dětem. K věci uvedla, že se to stalo v úterý, přesné datum neví, ve středu to šla nahlásit. Obžalovaný po příchodu z práce vypil 5 až 6 piv. Poté svědkyni řekl, že jejich nejmladší syn E. není jeho, že ji nenávidí a nepůjde s ní spát, že jde spát s dcerou A.. Svědkyně viděla, jak nad ní obžalovaný klečel a kroutil zadkem, klečel svýma nohama kolem jejích nohou. Měl na sobě boxerky, má za to, že je měl oblečené. Dcera A. měla pyžamové

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

kalhoty a tričko. Kalhoty měla natažené. Obžalovaný dal A. ránu do pravého oka, A. brečela. Obžalovaný svědkyni řekl, aby se do toho nepletla. Svědkyně ho požádala, aby z A. slezl dolů a obžalovaný poslechl. Řekla mu, že ho půjde udat, což druhý den učinila. Svědkyně vypověděla, že nechodila stále do pokoje, když byl obžalovaný u dcery A., ale chodila a rozsvěcovala po chodbě. Měla strach o dceru, ale bála se obžalovaného, protože bije ji i děti, je agresivní, hlavně když si vypije. Do pokoje šla dvakrát, poprvé když A. vykřikla, protože jí dal na pravé oko, a podruhé, když pootevřenými dveřmi viděla, že na ní klečí. Ráno šla A. do školy a obžalovaný šel za svědkyni s požadavkem na sex, kvůli strachu z bití mu vyhověla. Poté, co to byla nahlásit na policii, se svědkyně ptala dcery, co jí táta dělal. Dcera jí řekla, že ji prstoval, hladil ji po prsou a ukazovala, že měla ruku nad hlavou. Že by ji obžalovaný už někdy obtěžoval, svědkyni dcera neříkala. Něco jí naznačovala E., která jí sdělila, že dcera A. se jí svěřuje s tím, že ji obžalovaný obtěžuje. Svědkyně nevěděla, zda tomu má věřit. Uvedla, že dcera je retardovaná, má vývoj jako šestileté dítě, ale je vyspělá. To, že je dcera retardovaná, řekli svědkyni ve škole, do níž dcera chodí. Navštěvuje zvláštní třídu. S dcerou to již neřeší, chodí spolu k psychologovi. Se synem O. se o tom, co se stalo, moc nebavili. Když tehdy svědkyně do pokoje přišla, syn spal, po jejím příchodu se probudil. Poté jí říkal, že byl obžalovaný na A. a že ji otravuje. Již jednou se svědkyně od obžalovaného odstěhovala, poté, co to bylo s dcerou B.. Obžalovaný tvrdil, že to neudělal, proto se k němu vrátila, domnívala se, že se změní. Je pravda, že k nim domů přišla maminka spolužačky A. – D., že se jí děti posmívají, tak to s dětmi řešili a tehdy jim obžalovaný dal facany, neví, kdy to bylo. Občas se spolu hádali, například kvůli bydlení, svědkyně neměla z čeho platit nájem. Obžalovaný jí dával 10 - 12 tis. Kč, to jí však nestačilo, měli dluhy. Na obžalovaného se v minulosti volala policie, svědkyně má za to, že to bylo dva až třikrát. Byla špatná z toho, když jí paní psychologka řekla, že se to A. dělo delší dobu.

7. Při další svědecké výpovědi v rámci přípravného řízení dne 27. 3. 2018 svědkyně nejdříve uvedla, že nebude vypovídat, že obžalovaného zase považuje za svého druha, že už jí došlo, že je to všechno omyl. Po poučení uvedla, že vypovídat bude. Sdělila, že nenaváděla svou dceru, aby nevypovídala, ale dceři se nechtělo někam jít vypovídat. K osobě dcery uvedla, že je retardovaná a má na to papír, má pomalé myšlení a zapomíná. Na dotaz, zda se jí dcera v minulosti opakovaně svěřovala, že ji obžalovaný osahává, svědkyně uvedla, že raději nebude vypovídat.
8. V hlavním líčení svědkyně nejdříve uvedla, že vypovídat bude. Je v současné době stále družkou obžalovaného, mají spolu 6 dětí. Dvě děti jsou zletilé (B. 22 let, D. 21 let), čtyři děti jsou nezletilé (A. 12 let, O. 9 let, S. 3 roky, E. 1,5 roku). V rozporu se svou původní výpovědí z přípravného řízení svědkyně sdělila, že nic neviděla, že si možná dcera a obžalovaný hráli jako otec a dcera a že je to nedorozumění. Obžalovaný spával s ní a v pokoji dcery A. ho neviděla. Po poučení, které se týkalo následků křivé svědecké výpovědi, svědkyně dále odmítla vypovídat.
9. Svědkyně **E. P. v hlavním líčení** uvedla, že je sestra M. O., tedy teta A. O.. Vztah s obžalovaným má špatný, protože ji i její děti napadal a bil. Napadal také její matku, bratra i svědkyni, když byl opilý. Vypověděla, že za ní chodila A. O. s pláčem a svěřovala se, že ji obžalovaný vždy uprstuje, že ji mlátil. Trvalo to moc dlouho, svědkyni se to nelíbilo. Bylo to každý den, když byl opilý. Řekla jí, že když byl opilý, tak ji uprstoval a udělal se jí na břicho, masturbování jí popsala, uprstování jí ukazovala, že jí roztáhl nohy, strkal jí ukazováček a prostředníček do pipiny, bolelo ji to, i tak chodila. Také jí říkala, že bije ji, matku i bratra O., A. brečela. Jsou to asi dva roky, co se jí A. svěřuje, začalo to tak rok před tím, než to sestra M. nahlásila. Svědkyně to chtěla řešit, ale obžalovaný napadl i její rodinné příslušníky, ji, volala na něj policii, že je napadá, vyhrožuje. Kvůli A. nešla na sociálku, ale řekla to sestře M., aby to řešila. Sestra jí řekla, že viděla, že to obžalovaný s A. dělal do rána, že na ní ležel a byl zpocený, to jí sestra popsala, když už to bylo strašné, to bylo předtím, než ho šla udat ke starostovi, to tehdy utekla. M. se jí s tím jinak nesvěřovala. A. jí popsala jen jeden případ prstování a masturbování, neví, kolikrát se tak celkem stalo, říkala jí, že ji z toho

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

bolela pipina. Vykládala jí o tom každý den, mluvila pořád o tom stejném případě. A. jí řekla, že každý den, když je opilý ji obtěžuje, ale už jí to řekla jen takto obecně, svědkyně se ani více neptala, neví, po jaké období to trvalo ani kolikrát se to stalo a co se stalo. A. jí popisovala jen ten jeden případ, svěřila se jí s tím vždy, když jí to hodně trápilo. Sestra M. to tajila, nechala se od obžalovaného raději mlátit. Až když se svědkyni její sestra M. svěřila s tím, že to viděla, tak jí řekla, že tomu předtím nechtěla věřit, i když se jí A. s tím svěřovala, nechtěla tomu věřit, dokud to netrvalo celou noc. Kvůli tomu, co obžalovaný dělal A., se svědkyně s ním pobila, řešila to i policie. Policii svědkyně řekla, že obžalovaný A. zneužívá. Sestře M. říkala každý den, aby to řešila, ale ona jí řekla, že se o to nemá starat, kvůli tomu se spolu i pobily. Sestra tomu nechtěla věřit, dokud to netrvalo celou noc až do rána. Mohl to být tak rok, než to nahlásila, tajila to, protože obžalovaného nechtěla dát zavřít. Následně svědkyně po přečtení výpovědi **z přípravného řízení ze dne 16. 11. 2017**, kde vypovídala shodně jako u hlavního líčení, uváděla však ještě popis dne, kdy došlo k podání trestního oznámení na obžalovaného, že měla konflikt s obžalovaným i kvůli její dceři, že se dříve podobného jednání obžalovaný dopustil i vůči dceři B., svědkyně doplnila, že skutečně to bylo tak, že obžalovaný tehdy u nich M. hledal. A. má stále k obžalovanému špatný vztah, nechtěla si ani hrát s bratrancem, když se jí dotkl.

10. **J. M.** v postavení svědkyně v **přípravném řízení i v hlavním líčení** vypověděla shodně, že A. O. byla přivedena do krizového centra v Brně, kde pracuje jako psychologka, dne 23. 10. 2017 v doprovodu matky a sociálního pracovníka z OSPOD Rosice. Na další návštěvu přišla ještě jednou v říjnu, pak dvakrát v listopadu. Poté přestala do centra chodit. Na první návštěvě mluvila svědkyně nejdříve se sociálním pracovníkem, pak s matkou a nakonec s A.. Sociální pracovník uvedl, že A. byla obětí sexuálně motivovaného trestného činu, výslech na policii již proběhl a obžalovaný je ve vazbě. Matka říkala, že A. je doma zamlklá, plačtivá a o věci nechce mluvit. Uvedla, co viděla, když přišla do pokoje, a že obžalovaný dceru často bil a ona ji bránila. O dceři řekla, že je retardovaná, špatně se učí a jednou propadla. Neví, zda bude moct s dcerou jezdit do Brna, protože má doma další děti a finanční problémy. Matka svědkyni sdělila, že viděla, jak obžalovaný dceru znásilnil. Svědkyně o návštěvách vyhotovila zprávy, které poskytla policii. V hlavním líčení svědkyně podrobněji uvedla informace, které jí sdělila matka na prvním setkání, vztahující se k inkriminovanému činu. Matka jí řekla, že v úterý se vrátil obžalovaný z práce, pil pivo, bil všechny děti, pak byl v hospodě a po návratu řekl matce, že ji nenávidí, protože měl podezření, že má poměr s bratrancem, a řekl, že jde spát s A.. Matka mu řekla, že nemůže, že je to jeho dcera. Poslal ji, aby šla spát sama, a pak začal A. ubližovat, dal jí pěstí. Obžalovaný byl s A. v pokoji, matka tam chodila a rozsvěcovala světlo. Řekl jí, aby tam už nechodila, jinak ji zmlátí. Matka slyšela A., jak říká ne, když vešla do místnosti, dcera ležela a obžalovaný byl na ní. Řekla mu, to jsi udělal B., a já jí nevěřila. Ráno šla na úřad a na policii. Na prvním pohovoru se svědkyní byla A. klidná, vstřícná, nedávala moc najevo emoce, nebyl problém navázat s ní kontakt. Svědkyně ji nechala spontánně o věci mluvit. A. říkala, že matka doma stále pláče a chce se odstěhovat do jiného bytu. Ona taky pláče. Obžalovaný jí to dělal asi rok, od jejích 10 let. Říkala, že ji obžalovaný odpanil, že jí to udělal víckrát, když byl opilý a matka spala nebo nebyla doma. Na obsah výrazu odpanění se svědkyně nedoptávala, protože A. byla po výslechu. Žádné detaily jí A. nepopisovala, ani se jí na to svědkyně neptala, protože to už vyšetřovala policie, jen ji nechala mluvit. A. jí řekla, že se vždy bránila. Obžalovaný ji bil, že mu nechtěla držet. Byla plačtivá a smutná. Říkala to matce, ale ta jí nevěřila. Viděl to i bratr O., který spí s ní v pokoji, a řekl to taky matce. Dle jejího vyjádření to obžalovaný dělal i sestře B.. Tetě i strejdovi to taky řekla, že se to děje delší dobu. Rodina to však neřešila, buď tomu nevěřili, nebo to jen okomentovali, ale dál se nic nedělo. Svědkyně poté sdělila pracovníkovi OSPOD a matce, že zneužívání trvalo delší dobu, alespoň rok, přesné časové souvislosti nebyla schopna uvést. Pracovník OSPOD slíbil o této skutečnosti informovat policii, matka nijak nereagovala, ani slovně, ani výrazem. Na druhé schůzce konané dne 30. 10. 2017 byl přístup A. zcela jiný, hned na začátku, aniž by se jí svědkyně na něco ptala, sdělila, že už o tom nechce mluvit.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

Během dialogu řekla, že jí matka zakázala o věci mluvit, že už nemá nic říkat. Další schůzka se uskutečnila dne 6. 11. 2017. Matka uvedla, že A. je v pohodě, není plačtivá, pomáhá, nic jí není. Svědkyně to vnímá jako rychlý posun od prvního setkání, kdy byla A. podle matky plačtivá a smutná. Na zákaz mluvení pro A. se svědkyně neptala. S A. dělaly spolu psychodiagnostický test, kde si A. skládala rodinu. Vynechala otce, že už nepatří do rodiny. Říkala, že o věci už nemá mluvit, že má na všechno zapomenout. Poslední setkání, na které přišla A. v doprovodu sestry B., proběhlo dne 20. 11. 2017. Mluvila o tom, že mamka je doma smutná, že si přeje, aby soud dopadl dobře, ale že neví, co to znamená, jestli to znamená, aby se otec vrátil domů, nebo byl odsouzený. A. říkala, že se ho bojí, že si přeje, aby se domů nevrátil. Byl domluven další termín, z kterého se přeobjednaly, a pak už se neozvaly.

11. Z výpovědi **svědkyně L. P. z přípravného řízení i z řízení před soudem** bylo zjištěno, že pracuje na základní škole jako asistentka pedagoga a měla na starost nezletilou A. O. 4 roky. A. má lehkou mentální retardaci, pomáhala jí s učením. V první a druhé třídě se A. chovala dobře, byla komunikativní, veselá, přátelská. Ve třetí třídě se její chování změnilo, začala být zlá na děti, odmlouvala učitelům i jí, byla to asi i puberta. Chování s ní řešila třídní učitelka. V té době byla také tichá a uzavřená, což byl rozdíl od prvních dvou tříd. Někdy si A. vymýšlela v souvislosti s domácími úkoly, žákovskou knížkou, ale když se to řešilo, tak to přiznala. Ve čtvrté třídě se jí svěřila, že jí otec sexuálně znásilnil. Žádné podrobnosti k tomu svědkyně nechtěla slyšet, neptala se, neví detaily, neví dobu a četnost. Svědkyně tomu nechtěla věřit, proto se ubezpečovala u A., zda je to pravda a on jí to opakovaně potvrdila. Svědkyně to pak šla řešit za zástupkyni i s třídní učitelkou a ta jim řekla, že se to už řeší. A. se ptala, proč to neřekla už dříve někomu, načež ona jí odpověděla, že v rodině se s tím svěřovala, ale že nevěřili, uvedla komu. Ví také, že to A. pak řekla někomu ve škole, že tam brečela na záchodech. Ve čtvrté třídě také měla A. tik, nekomunikovala, říkali si s třídní učitelkou, že za změnou chování musí být něco v rodině. Jednou byla svědkem toho, že otec A. jí dal před školou facku, bylo to prý kvůli tomu, že na něj čekala někde jinde. A. se jí opakovaně svěřovala, že otce nemá ráda, mamku má moc ráda. Svěřila se jí také s tím, že její otec to stejné měl dělat i sestře B.. A. má v důsledku lehké mentální retardace malou slovní zásobu, odpovídá krátkými větami, jednoduše. Po uvěznění obžalovaného opět došlo ke změně v chování A., začala být opět veselá, komunikativní a přestala být zlá na děti a přestala být protivná. I v obci, zdroj neví, slyšela někoho říkat, že obžalovaný měl znásilnit svoji dceru A., bylo to ještě v době, než se jí svěřila A..
12. Nezletilý svědek **O. O.** – syn obžalovaného k věci odmítl vypovídat z důvodu příbuzenského vztahu k obžalovanému a jeho výpověď vzhledem k věku svědka byla čtena dle ustanovení § 102 odst. 2 tr. řádu a tento svědek nebyl k soudu volán. Svědek **D. O.** - syn obžalovaného k věci odmítl vypovídat v řízení před soudem z důvodu příbuzenského vztahu k obžalovanému, v přípravném řízení nebyl slyšen. Svědek **T. R.** rovněž odmítl vypovídat z důvodu možného trestního stíhání v hlavním líčení, v přípravném řízení slyšen nebyl.
13. V rámci znaleckého posudku vypracovaného znalkyní z **oboru kultury a školství – odvětví dětské a dospělé psychologie, syndromu zavrženého rodiče a oboru zdravotnictví – odvětví psychiatrie**, PhDr. Martou Skulovou byla zkoumána nezletilá A. O.. Bylo zjištěno, že má normální dispozice pro rozvoj rozumových schopností. Tyto dispozice jsou však rozvíjeny pouze školní výukou, proto je jejich úroveň značně nerovnoměrná. Schopnosti nezletilé co se týče paměti a logického uvažování nebyly v rodině nikdy podporovány, jsou tedy značně nízké. Schopnosti, které jsou podporovány výukou, jako vědomosti či početní schopnosti, jsou vyšší, na úrovni podprůměru. Celková úroveň intelektu odpovídá podprůměru, nebyly zjištěny mentální defekty. Nezletilá je schopna porozumět běžným událostem a s ohledem na svůj věk a úroveň rozumového vývoje je v základních a hlavních rysech schopna je popsat. Unikají jí podrobnosti, hůře si pamatuje jejich časové zařazení. Nedokáže si vymýšlet rozsáhlá nepravdivá tvrzení tak, aby působila

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

věrohodně. Nemá rozvinutou fantazii a invenci a nedokázala by udržet jejich logiku. Nedokázala by ani opakovaně interpretovat základní události stejně v průběhu času. Nemá však upevněny zásady správného chování a dokáže zalhat, zapřít, vymyslet si výmluvu. Závadné jednání obviněného vůči nezletilé mělo trvat nejméně jeden rok. V rodině pravděpodobně existovaly náznaky až povědomí, že k něčemu takovému dochází, postoj všech, včetně širší rodiny, byl však laxní a nikdo se nesnažil o nápravu. Nezletilá tak získala pocit, že takové události mohou patřit k životu, i když sama k chování otce cítila odpor a nyní si je vědoma jeho závadnosti. Nelze vyloučit, že i ona by v budoucnu reagovala stejně laxně, pokud by se setkala s obdobným chováním například ve vlastní rodině. Negativním momentem byla pro nezletilou situace, kdy jí matka zakázala, aby o těchto událostech dále vypovídala. Výpověď, kterou nezletilá učinila, je prožitkově ukotvena. Pokud by byla pouze výplodem její fantazie či vznikla návodem jiné osoby, nebyla by stálá v čase, postrádala by logickou návaznost a byla by značně nepřesná až chaotická. Nezletilá však v průběhu vyšetřování na policii i v průběhu znaleckého posuzování uváděla základní informace stejně. Některé nepřesnosti mohly vzniknout jejími nižšími paměťovými schopnostmi a také tím, že k těmto událostem docházelo opakovaně. Nezletilá nedokáže vymýšlet příběhy, nemá fantazii. Znalkyně měla dále definovat možné motivy či sugestivní vlivy vztahující se k výpovědi nezletilé. K tomu uvedla, že motivem pro vymyšlenou výpověď či výpověď učiněnou vlivem návodu jiné osoby by teoreticky mohla být snaha zbavit se otce pro jeho nadměrné užívání alkoholu a následné fyzicky agresivní chování vůči celé rodině. Jako další možný motiv znalkyně označila nedostatečné finanční zabezpečení rodiny otcem, neboť velká část jeho majetku je strhávána na splátky dluhů a pokud by rodina dostávala finanční podporu v plné výši, materiální zabezpečení nezletilé by bylo lepší. V takovém případě by však nezletilá musela opakovaně vypovídat smyšlený děj, což by vzhledem ke svým schopnostem věrohodně nedokázala. Znalkyně tedy konstatovala, že A. O. nevypovídala během psychologického vyšetření na návod či ovlivněním jiné osoby. Byť stále věřila, že má od matky zakázáno k situaci vypovídat, po delší době sdělila informace o chování otce, přičemž jejím motivem byly obavy z eventuálního pokračování závadného chování otce. Testové vyšetření spolehlivě prokázalo, že A. O. má ráda matku i své sourozence. Otce zcela odmítá, má vůči němu negativní vztah. K osobě otce zcela bezděčně váže osahávání a násilné sexuální zneužívání. Při výslechu v rámci hlavního líčení znalkyně uvedla, že trvá na závěrech znaleckého posudku. Doplnila, že posuzovaná zpočátku u znaleckého vyšetření nechtěla hovořit, poté mluvila úplně tiše a šeptem a říkala, že jí maminka zakázala o tom mluvit. Znalkyně zdůraznila rovněž, že v rámci hovorů na téma sexuálního zneužívání byl projev posuzované po obsahové stránce stálý a i ve shodě s předchozí výpovědí na policii, vyjma nějakých podrobností. Nezletilá nemá takovou fantazii, aby si dokázala takový děj vymyslet, pokud by byla navedena, nedokázala by vzhledem k jejím schopnostem výpovědi opakovaně interpretovat, byl by tam naprostý zmatek. Nemá sklony k rozvinutým konfabulacím, nebyla zjištěna bájeví lhavost, není schopna něco věrohodně vymýšlet, nemá k tomu intelekt ani paměť. Občas projevila pochybnosti, zda si něco dobře pamatuje, což rovněž svědčí pro závěr, že její výpověď je autentická a nikoli návodná.

14. Ze společného znaleckého posudku, který vypracovaly znalkyně z **oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** MUDr. Zuzana Švehláková a znalkyně z **oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie** MUDr. Růžena Hajnová, je z jeho **psychiatrické části** zjištěno, že obžalovaný v době páchaní trestného činu netrpěl duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, tedy psychózou, nebyla u něj diagnostikována ani porucha osobnosti. Osobnost je pouze akcentovaná, což znamená, že některé osobnostní rysy jsou zvýrazněny. Vzhledem k tomu, že u obžalovaného nebyla diagnostikována forenzně významná duševní porucha, mohl z psychiatrického hlediska rozpoznat nebezpečnost činu pro společnost a mohl své jednání ovládat, rozpoznávací i ovládací schopnosti tedy zůstaly plně zachovány. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení. Nebyla u něj diagnostikována závislost na alkoholu ani na nealkoholových drogách, patrný je maximálně abusivní alkohol bez závislosti na něm. Vzhledem k tomu, že obžalovaný není na alkoholu závislý a zná

jeho účinky na svou osobu, ani fakt, že by v době trestného činu byl pod vlivem alkoholu, by neměl forenzní význam. Obžalovaný udává pouze užívání analgetika Ibalgin, které užívá dle potřeby, tento lék však nemá žádný vliv na případné páchaní trestné činnosti, a to ani v kombinaci s alkoholem. Znalce vzhledem k neexistenci forezně významné duševní poruchy ani závislosti na alkoholu či nealkoholových drogách nenavrhl ochranné léčení psychiatrické, protialkoholní ani protitoxikomanické. V hlavním líčení znalce MUDr. Zuzana Švehláková potvrdila závěry znaleckého posudku a doplnila, že i duševně normální člověk může spáchat sexuálně motivovaný trestný čin jakéhokoliv typu. V **sexuologické části** posudku bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí poruchou sexuální preference ve smyslu pedofilie, jeho sexualita je ve svém vývoji v souladu s etnikem, ze kterého pochází, tomu také odpovídá brzký sexuální start. Pobyt obžalovaného na svobodě není ze sexuologického hlediska nebezpečný, proto nebylo indikováno navržení sexuologické ochranné léčby. Rovněž nebyla indikována nutnost provedení pomocného laboratorního vyšetření PPG. V rámci hlavního líčení byla zjištěna ze znaleckého posudku MUDr. Růženu Hajnovou potvrzena. Nad rámec těchto zjištění znalce doplnila, že pokud by bylo prokázáno, že obžalovaný skutek spáchal, tak pak by musel být ve stavu alkoholové opojenosti, pak by to bylo incestní chování jedince, který je pod vlivem alkoholu, ale není to deviace. V daném případě i obžalovaný přiznává, že pil, byl tam také nějaký odběr, bylo tam přes 2 promile, což je lehčí střední opilost. K incestnímu chování většinou v romském etniku, ale i v etniku středoevropském, dochází pouze tehdy, když je člověk tzv. moral insanity, rozpadlý, na základě alkoholu nebo drog. Většinou to bývá k nepřibuznému jedinci. I osoby bez poruchy sexuální preference se mohou dopustit nejrůznějšího chování. Pro deviaci je typické stereotypní chronické opakování. Obžalovaný je heterosexuálně zaměřený. Opilý člověk se může dopustit jakéhokoliv činu, i incestního jednání. Znalce zopakovala, že pokud by se incestního jednání dopustil obžalovaný, musel by být pod vlivem alkoholu.

15. Dále byly provedeny následující listinné důkazy.
16. **Úřední záznamy** Policie České republiky ze dne 18. 10. 2017 a **protokol o zadržení osoby podezřelé** z téhož dne prokazují průběh zadržení obžalovaného dne 18. 10. 2017 v Zastávce u Brna, kdy bylo zjištěno, že byly použity donucovací prostředky a byla provedena dechová zkouška s pozitivním výsledkem 2,12 promile, což je prokázáno také **záznamem o provedení dechové zkoušky**. Z úředního záznamu Policie České republiky ze dne 6. 12. 2017 bylo zjištěno, že se M. O. ptala na možnost zastavení trestního stíhání obžalovaného kvůli tomu, že nemá peníze. Z úředního záznamu Policie České republiky ze dne 7. 12. 2017 bylo zjištěno, jaké šetření byla činěna, kdy bylo hovořeno s L. P. - asistentkou, třídní učitelkou nezletilé A. O. – I. M.. Z úředního záznamu Policie České republiky ze dne 19. 10. 2017 vyplynulo, že bylo dále činěno šetření na příslušném OSPOD na rodinu obžalovaného. Z **protokolu o trestním oznámení** ze dne 18. 10. 2017 bylo zjištěno, že toto učinila M. O. v 10.26 hod. na obžalovaného s nahlášením znásilnění dcery A. O. obžalovaným, kdy průběh skutku popsala. Z **lékařské zprávy o ambulantním vyšetření** na gynekologicko - porodnické klinice Fakultní nemocnice Brno datované dne 18. 10. 2017 bylo zjištěno, že A. O. neměla na pohlavních orgánech ani jinde na těle oděrky ani hematomy, její pochva byla bez známek poranění či krve, panenskou blánu měla neporušenou. Z **protokolu o ohledání místa činu** a přiložené fotodokumentace byly zjištěny dispozice bytu O.. Dále z něj vyplynulo, že došlo k zajištění následujících věcných stop: pánské trenýrky, které měl mít v den činu na sobě obžalovaný, pyžamové kalhoty, které měla mít v den činu na sobě A. O., a smotaný kus toaletního papíru nalezený na podlaze v prostoru mezi postelemi. Z **protokolů o vydání věci** bylo zjištěno, že M. O. vydala oblečení, které měla A. O. ve večerních hodinách v době útoku na sobě (kalhotky, tričko) a deku, kterou měla povlečenou na posteli. Z **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie**, v rámci kterého byla zkoumána deka, kalhotky a tričko A. O., vyplynulo, že na předložených textilích nebyly zjištěny stopy, které by indikovaly možnou přítomnost spermatu. Ze **zprávy Centra sociálních služeb - Krizového centra** bylo zjištěno, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

zde A. O. absolvovala několik návštěv. Při první návštěvě dne 23. 10. 2017 byla v kontaktu klidná a vstřícná, nedávala najevo emoce. Sdělila, že ji otec odpanil, dělal jí to víckrát, když byl napitej, asi od jejích desíti let, tedy nejméně rok (její matka toto negovala). Také uváděla fyzické násilí ze strany otce. Říkala to matce, ta jí nevěřila. Sestra B. jí věřila, té to dělal taky. Řekla to taky tetě a strejdovi, ti řekli, že to není normální. Otec ji znásilňoval dlouho, nechtěla mu držet, tak ji všude osahával. Při rozhovoru matka A. popisovala fyzické násilí ze strany obžalovaného, popsala, že obžalovaný jí řekl, že půjde spát s dcerou, že mu v tom nedokázala zabránit, vyhrožoval jí, viděla, že obžalovaný ležel na dceři, dceři dal pěstí, jí posílala spát, ona tam chodila a rozsvěcovala, ráno po ní vyžadoval sex, šla pak na policii, nejdříve na výbor. Při druhé návštěvě dne 30. 10. 2017 byla A. rozpačitá, nechtěla už o události mluvit. Později přiznala, že jí matka mluvit zakázala, kdyby neposlechla, dostala by na zadek. Dne 6. 11. 2017 A. při kreslení rodiny vynechala otce, sdělila, že do rodiny nepatří a nechce ho už vidět, bojí se ho. Teta jí řekla, že to, co otec dělal, je hnusný, babička řekla, že je to pěkně hajzl. O tom, co se dělo, má stále zakázáno mluvit. Po první návštěvě psychologka krizového centra sdělila zástupci OSPOD a matce, že dle nezletilé mělo docházet k opakovaným útokům ze strany obžalovaného. Ve **zprávě OSPOD** (Městský úřad Rosice) jsou uvedeny rodinné (počet dětí, jejich věk) a majetkové (příjmy, výdaje a dluhy) poměry O.. Bylo zjištěno, že M. O. pobírá mateřskou a přídatky na děti, obžalovaný vydělával okolo 16 000 – 18 000 Kč, žádné peníze jí však nedával, pouze na jídlo. Měl exekuce na mzdu. M. O. vznikl dluh na nájemném, vodě a inkasu, a to v řádech desetitisíců, dále měla nějaké rychlé půjčky, které mohou činit okolo 120 000 Kč. M. O. uvedla, že když měla A. v květnu 2017 narozeniny, chtěla psa, aby ji chránil před tátou. Dle zprávy věznice je chování obžalovaného bezproblémové, k březnu 2018 měl celkem tři návštěvy. Ze **zprávy Městského úřadu Rosice a další související dokumentace (oznámení přestupků, usnesení)** bylo zjištěno, že na obžalovaného došlo v období roku 2013 - duben 2018 deset oznámení na podezření ze spáchání přestupků, všechna oznámení však byla odložena s výjimkou posledního, které je dosud projednáváno. Mělo se jednat o přestupky proti veřejnému pořádku a přestupky proti občanskému soužití, většinou spočívající v agresivním chování obžalovaného vůči členům jeho rodiny, nahlašovali je E. O., D. O., V. O., B. O., E. P. a mělo se jednat o nevhodné chování vůči osobám E. O., V. O., M. O., E. P., D. O., M. O., R. H.. Z **opisu evidence rejstříku trestů a příslušných rozsudků, spisů** bylo zjištěno, že obžalovaný byl doposud sedmkrát odsouzen. Rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 6. 5. 2010, sp. zn. 2T 39/2010, který nabyl právní moci ve spojení s rozsudkem Krajského soudu Brno dne 23. 6. 2010, sp. zn. 3 To 271/2010, byl obžalovaný uznán vinným trestným činem pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1, odst. 2 a trestným činem ohrožování výchovy mládeže podle § 217 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2009 za jednání vůči své starší dceři B. O.. Rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov č.j. 9 P 52/98-29, 31 P a Nc 287/2009 ze dne 29.1.2010, který nabyl právní moci dne 23. 3. 2010, byl obžalovanému zakázán kontakt, komunikace a styk s B. O. z důvodu vedení řízení pro výše uvedené trestné činy - byť řízení v té době nebylo pravomocně skončeno, bylo takto rozhodnuto v zájmu nezletilého dítěte. Z návrhu na potrestání podaného Okresním státním zastupitelstvím Brno-venkov dne 17. 4. 2013 bylo zjištěno, že byl podán na obžalovaného pro přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí, který měl být způsoben jednáním vůči jeho družce M. O.. Usnesením Okresního soudu Brno-venkov sp. zn. 1T 47/2013 ze dne 30. 5. 2013, které nabylo právní moci ve spojení s Usnesením Krajského soudu v Brně sp. zn. 3To 297/2013, byla daná věc postoupena Komisi pro projednávání přestupků při MěÚ Rosice. **Listinami z přestupkového spisu** – úředními záznamy PČR ze spisu vedeného na Městském úřadu Rosice pod sp. zn. MR-S 10607/17-OVS bylo zjištěno, že dne 29. 7. 2017 oznámila E. P., že ji měl obžalovaný fyzicky napadnout (údery pěstí kopnutí, škrčeni) z důvodu neshod o výchově dětí. Jako svědkyně byla přítomna M. O.. E. P. byla odvezena na vyšetření do nemocnice, když však po ní policie žádala lékařskou zprávu, tuto nedoručila a následně sdělila, že chce celý případ stáhnout, že nebude nic oznamovat. Z úředních záznamů policie a výpisů z docházkového listu byl zjištěn postup orgánů činných v přípravném řízení - doby výslechu a doby

předání usnesení o zahájení trestního stíhání. **Lékařskou zprávou** praktické lékařky ze dne 10. 6. 2018 se dokládá, že E. O. trpí chronickým onemocněním a není schopný cestování. Ze **zprávy OSPOD** (Městský úřad Rosice) ze dne 27. 7. 2018 je zjištěno, že rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 14. 1. 2010, sp. zn. Nc 1960-2009-64 byl stanoven nad tehdy nezletilou B. O. a tehdy nezletilým D. O. soudní dohled z důvodu, že otec nezletilých byl vzat do vazby a obviněn ze spáchání trestného činu pohlavního zneužívání vůči B. O.. Po návratu z výkonu trestu odnětí svobody, který si odpýkával za jednání vůči B. O., se obžalovaný navzdory soudnímu zákazu jeho styku s dotyčnou vrátil do rodiny. Matka se s dětmi dostavila na OSPOD dne 15. 4. 2013, kdy uvedla, že obžalovaný ji fyzicky napadl, vyhrožuje jí a je u ní v bytě i přes to, že má soudní zákaz navazování kontaktu a styku s nezletilou B. O.. Případ následně řešila PČR, u soudního jednání však matka i děti odmítly vypovídat a soud otce zprostil obžaloby. S rodinou bylo dále pravidelně pracováno, matka uváděla, že se otec po posledním pobytu ve vazbě uklidnil a je u nich vše v pořádku. Soudní dohled skončil dosažením zletilosti D. O. v roce 2015 a od té doby již rodina nebyla v evidenci OSPOD Rosice, jelikož v rodině dle sdělení jejích členů bylo vše v pořádku a nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by toto vyvracely. Po propuštění A. O. z vazby s ním M. O. obnovila společné soužití a ze vztahu se jim narodili dva synové. Péče matky o děti i domácnost byla vždy na velmi dobré úrovni. Aktuálně žije matka s dětmi v Domově pro matky a otce v tísni ve Znojmě, neboť v obecním bytě v obci Zastávka jí skončila nájemní smlouva v květnu 2017, nebyla jí z důvodu dluhu na nájemném prodloužena a bylo jí soudem nařízeno exekuční vystěhování. V Domově mají matka s dětmi aktuálně smlouvu do 3. 11. 2018. Ze **sdělení Centra sociálních služeb** bylo zjištěno, že v roce 2016 k nim nezletilá A. O. ani její rodiče nedocházeli. Z ostatních listinných důkazů k věci nic podstatného zjištěno nebylo, týkaly se procesních postupů v dané věci.

17. **Návrhy na doplnění dokazování** byly zamítnuty pro nadbytečnost. Obhajoba navrhovala vyslechnout V. O., R. H., V. O., který je bratrem obžalovaného v přípravném řízení odmítl vypovídat z důvodu příbuzenství s obžalovaným, k hlavnímu líčení se nedostavil opětovně s odůvodněním odmítnutí vypovídat z důvodu příbuzenství, který navíc vůči soudu vyjádřil značně neslušným způsobem. Tento svědek nežil s obžalovaným ve společné domácnosti, nebyl svědkem skutku, což i sám uváděl v přípravném řízení, jeho výslech by k věci nepřinesl nic významného, nic podstatného. Navíc je zjevné, že by tento svědek nevypovídal. Soud nemá za povinnost v případě, že svědek opakovaně učiní vůči orgánům činným v trestním řízení prohlášení o odmítnutí vypovídat, za situace, kdy je bratrem obžalovaného, k věci nic neví, jej předvolat, neboť takové předvolání k hlavnímu líčení by bylo zcela bezpředmětné a svědek by zde opakovaně vyjádřil svoji nevoli vypovídat. Tento svědek nebyl přítomen skutku, nezletilá poškozená se mu nespověřovala, jeho výslech je tedy zcela nadbytečný. K návrhu na výslech svědka R. H., což je partner B. O. (starší dcery obžalovaného), který se měl dle obhajoby vyjadřovat k soužití v rodině obžalovaného, soud konstatuje, že tento výslech je naprosto nadbytečný, neboť svědek nežil v době skutku s obžalovaným a poškozenou nezletilou ve společné domácnosti (dle tvrzení obžalovaného tam měl žít někdy v roce 2016), navíc bylo zjištěno, že i s tímto svědkem měl obžalovaný konflikty, tomuto svědkovi se nezletilá poškozená či jiné osoby neměly svěřovat s nyní projednávanou trestnou činností, svědek je v blízkém poměru s dcerou obžalovaného, tudíž i on je osobou, která by mohla mít zákonný důvod odmítnout vypovídat. Za situace, kdy svědek nebyl přímým svědkem skutku, neměl ani žádné informace o trestné činnosti, je zcela nadbytečný jeho výslech, je také nadbytečné, aby se vyjadřoval k fungování domácnosti obžalovaného před skutkem, kdy chování obžalovaného v minulosti je zjištěno z výpovědí svědkyň M. O., A. O., E. P., zprávy z OSPOD, oznámení o přestupcích učiněných na obžalovaného. Soud rovněž neshledal potřebu výslechu původně navržených svědků B. O., M. O., E. O., kteří nebyli přímými svědky skutku, nežili s nezletilou ve společné domácnosti, všichni jsou rodinní příslušníci obžalovaného (dcera, matka družky, bratr družky), takže je u nich také dán důvod nevypovídat, kdy navíc tento postoj B. O. již opakovaně v tomto řízení vyjádřila. B. O., která byla obžalovaným v minulosti pohlavně zneužita,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

za což byl obžalovaný odsouzen, by tak nadbytečně byla vystavena psychické zátěži v podobě předvolání k hlavnímu líčení. Svědek E. O. je ze zdravotních důvodů neschopen výslechu před soudem, takže jeho výslech je z tohoto důvodu vyloučen. Pokud se tyto shora uvedení svědci měli vyjadřovat k soužití obžalovaného a M. O. ve společné domácnosti, k tomuto by jejich výpovědi nemohly přinést nic podstatného, neboť nikdo z těchto svědků nežil s obžalovaným ve společné domácnosti, svědci by mohli vypovídat jen k tomu, co případně slyšeli, což je důkaz zcela nadbytečný za situace, kdy byli vyslechnuti přímí svědci fungování domácnosti obžalovaného (M. O., A. O.), a dále k tomu, jakým způsobem se choval obžalovaný k nim, což je důkaz nesouvisející s nyní projednávanou trestnou činností, kdy navíc bylo z listinných důkazů (oznámení přestupků) a z výslechu E. P. zjištěno, že obžalovaný měl konflikty s těmito svědky v minulosti, že policie často řešila nahlášená oznámení na nevhodné chování obžalovaného vůči rodinným příslušníkům v místě bydliště. Způsob chování obžalovaného v minulosti byl tedy dostatečně prokázán, a není nutno k němu provádět další dokazování, když nesouvisí s nyní projednávanou trestnou činností. Obhajobou tvrzený případný návrh na provedení záznamu z mobilního telefonu, následně nebyl učiněn, žádný záznam soudu nebyl předložen, takže nemohl být k důkazu ani proveden, kdy navíc je nutno konstatovat, že v případě, že takový záznam existuje, měl se vztahovat nikoliv k trestné činnosti, nikoliv k samotnému skutku, ale až k době po skutku, tudíž opět bez významu k projednávané trestné činnosti. Z uvedeného důvodu byl zamítnut pro nadbytečnost i tento důkaz. Všechny navržené důkazy byly shledány za nadbytečné, k věci by nemohly přinést nic významného, podstatného a nového. Soud neshledal ani potřebu provést jiné (nenavržené či dříve navržené a následně stažené) důkazy, neboť skutkový děj byl bez jakýchkoliv pochybností prokázán, a nebylo zjištěno, že by existoval jiný přímý svědek trestné činnosti či jiný přímý důkaz, který by bylo nutno provést, případně nepřímý důkaz mající souvislost s nyní projednávanou trestnou činností.

18. Po takto provedeném dokazování a po zhodnocení důkazů, jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl soud k jednoznačnému závěru, že skutek pod bodem 1) a 2) odsuzující části rozsudku se odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.
19. Výpovědi nezletilých A. O. a O. O. byly čteny za splnění zákonných podmínek ustanovení § 102 odst. 2 tr. řádu, neboť jsou k okolnostem, jejichž ožívování v paměti nezletilých, a to především nezletilé poškozené A. O., by mohlo nepříznivě ovlivnit jejich mravní a duševní vývoj. Jelikož obžalovaný, který se dopustil opakovaně sexuálně motivovaného jednání vůči nezletilé poškozené, je otcem těchto svědků, opětovné vybavování podrobností v paměti by působilo na oba nezletilé výrazně negativně, mělo by jednoznačný vliv na jejich psychický stav. Navíc vzhledem ke změně postoje jejich matky M. O. k probíhajícímu trestnímu řízení, kdy jejich matka vyjádřila zájem obnovit soužití s obžalovaným a tento její postoj se následně také odrazil již na neochotě nezletilých dětí i jí znovu vypovídat, by bylo pro obě nezletilé děti výrazně frustrujícím prožitkem již jen dostavení se k soudu, aniž by zde vypovídaly. Z uvedeného důvodu tedy soud nepředvolával ani O. O. k hlavnímu líčení, byť v přípravném řízení nevypovídal. Obě výpovědi z přípravného řízení byly učiněny po zahájení trestního stíhání obžalovaného pro skutek pod bodem 1) a pro skutek uvedený ve zprošťující části výroku rozsudku, takže jsou procesně použitelné k těmto skutkům. Svědek O. O. nevypovídal, takže z jeho výpovědi k věci nic zjištěno nebylo. Ohledně skutku pod bodem 2) po zahájení trestního stíhání nezletilá A. O. již odmítla vypovídat, takže se k věci nevyjadřovala, její původní výpověď z přípravného řízení ze dne 19. 10. 2017 není v části týkající se skutku pod bodem 2) použitelná, soud z ní nemůže vycházet, kdy je nutno však uvést, že ani v této první výpovědi v přípravném řízení ke skutku 2) nic podstatného neuváděla. Z její výpovědi však soud plně vyšel u skutku pod bodem 1), u skutku ve zprošťující části a ohledně obecné části výpovědi při popisu soužití s obžalovaným, neboť zde je výpověď z přípravného řízení zcela procesně použitelná.

20. Soud se zabýval **věrohodností** jednotlivých svědeckých výpovědí a dospěl k závěru, že výpověď A. O. z přípravného řízení z 19. 10. 2017, M. O. z přípravného řízení z 16. 11. 2017, E. P. z přípravného řízení i z řízení před soudem, výpověď J.M. a L. P. z přípravného řízení i z řízení před soudem jsou zcela věrohodné a plně z nich při prokázání skutku vycházel.
21. Svědkyně **L. P. aj. M.** vypovídaly shodně v přípravném řízení i v řízení před soudem, svědkyně byly poučeny o následcích trestného činu křivé svědecké výpovědi, jsou zcela bez jakéhokoliv vztahu k obžalovanému či k jiným osobám zúčastněným na řízení, nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by chtěly poškodit obžalovaného a sebe vystavit nebezpečí trestního stíhání. Jejich výpovědi jsou také ve vzájemném souladu a v souladu s ostatními provedenými důkazy, nestojí osamocené. Jejich výpovědi tedy byly shledány za věrohodné a soud z nich plně vycházel.
22. Svědkyně nezletilá poškozená **A. O.** vypovídala v přípravném řízení dne 19. 10. 2017 rovněž po zákonném poučení, bylo jí zdůrazněno, že vypovídá proti obžalovanému, tedy proti jejímu otci, což činit nemusí. Její výpověď byla ucelená, neobjevovaly se v ní žádné rozpory, je odpovídající jejímu věku a podprůměrnému intelektu, neuzívá žádných pro děti nepřijatelných slov. Pokud užíla výrazy spojené s pohlavním životem, dokázala je dětsky vysvětlit. To, co vypovídala při své procesně použitelné výpovědi, jsou skutečnosti, se kterými se také svěřovala jiným osobám, tudíž jí uváděné informace zůstaly neměnné. Dle závěrů znaleckého posudku vypracovaného na poškozenou nezletilou z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, oboru školství a kultura, odvětví dětské a dospělé psychologie, má poškozená nezletilá dostatečný intelekt k podání výpovědi, kterou učinila, je schopna děj popsat, má také dostatečnou paměť k jeho reprodukci. Je tedy zcela ve schopnostech poškozené nezletilé předmětné jednání obžalovaného popsat. Poškozená nezletilá nemá defekt intelektu, který by jí znemožňoval popis jednání, tak jak jej učinila. Je však zcela mimo schopnosti poškozené nezletilé vymyslet si takové jednání, které popsala, neboť k tomu nemá fantazii, není v jejích možnostech a schopnostech promyšleně vytvořit nepravdivý popis skutku a tento reprodukovat. Pokud by poškozená nezletilá nepopisovala pravdivý průběh skutku, bylo by to na její výpovědi poznatelné, objevovaly by se takové rozpory a nepřesnosti, které by činily její výpověď viditelně nelogickou, zmatečnou. Ze stejných důvodů by nebyla schopna se ani naučit a následně prezentovat popis děje vytvořený nějakou jinou osobu, nebyla by tedy schopna vypovídat ani dle návodu jiné osoby, neboť by nebyla schopna z důvodu ne příliš rozvinutých paměťových schopností si vše zapamatovat, opět by její výpověď byla zcela zmatečná. Závěry tohoto znaleckého posudku jsou v souladu s výpovědí svědkyně L. P., která s nezletilou poškozenou několik let ve škole pracovala, a uvedla, že nezletilá poškozená má jednodušší slovní zásobu, takže je schopna jednoduššího popisu, není však neschopna složitějšího vyjadřování. Závěry znaleckého posudku o nemožnosti nezletilé poškozené vymyslet nějaký děj a tento následně popsat věrohodně a na tomto popisu setrvat tak vyvracejí tvrzení obhajoby o tom, že si nezletilá poškozená celou věc vymyslela a že byla navedena k podání výpovědi E. P.. Dalším důvodem věrohodnosti svědecké výpovědi A. O. je skutečnost, že se při popisu skutku shodovala s výpovědí M. O. z přípravného řízení ze dne 16. 11. 2017, a to i ve velmi specifických detailech, které by při vymyšleném popisu děje žádná z nich neuváděla. Například obě shodně popisovaly chození M. O. okolo pokoje poškozené nezletilé, rozsvěcování světla, nahlížení do pokoje, komunikaci M. O. s obžalovaným. Dále se zcela shodovaly i v detailech ohledně oblečení nezletilé poškozené a obžalovaného. Zde je nutno poznamenat, že pokud by obě svědkyně chtěly usvědčit obžalovaného nepravdivě ze sexuálně motivovaného činu, očividně by například popisovaly nahotu zúčastněných, která by u většiny průměrných lidských jedinců více evokovala trestné jednání. To, že obě shodně popsaly oblečení nezletilé poškozené i obžalovaného, je dalším detailem svědčícím pro jednoznačnou věrohodnost obou výpovědí. Shodně tyto svědkyně také popsaly pozici obžalovaného a nezletilé poškozené, úder obžalovaného nad oko nezletilé poškozené. Vzhledem k nedostatečným intelektovým schopnostem nezletilé poškozené i vzhledem k jejímu věku by nikdy nepopsaly obě svědkyně detaily takto shodně, pokud by nebyly pravdivé. U nezletilé poškozené také nebyla shledána tzv.

bájeví lhavost, a pokud je schopna drobných lží, je toto zcela pochopitelné u dítěte jejího věku. Vzhledem k jejímu nižšímu intelektu, není schopna lží promyšlených, jak je dáno závěry na ni vypracovaného znaleckého posudku, a o čemž svědčí i výpověď svědkyně L. P., která uvedla, že pokud se nezletilá poškozená dopustila běžných lží v souvislosti se školní docházkou, při projednávání se pak ke lži doznala. Z uvedeného je tedy také dáno, že nezletilá poškozená není schopna setrvat promyšleně na nepravdivém tvrzení. V trestním řízení i při svěřování se jiným osobám byla nezletilá poškozená opětovně konfrontována s tím, zda uvádí pravdu, na svém tvrzení setrvala, což by neucínila v případě lživých údajů. I uvedené skutečnosti svědčí pro věrohodnost výpovědi nezletilé poškozené. Na základě těchto argumentů by si nezletilá poškozená A. O. nebyla schopna vymyslet výpověď ani na základě faktu, že se na ní obžalovaný dopustil násilí ve formě facek za její nevhodné jednání ve škole, nebo že se dopustil násilí na její matce, jak uváděl obžalovaný na svoji obhajobu, nemá k tomu totiž dostatečné intelektové a paměťové schopnosti. Je také zcela uvedenými skutečnostmi vyloučeno, aby si nezletilá poškozená vymyslela nějakou verzi události na základě toho, že dostala facky nebo že byla napadena fyzicky její matka a o této přesvědčila svoji matku M. O., aby ji potvrdovala, když se v minulosti M. O. svěřovala s nevhodným chováním obžalovaného vůči ní, a tato na uvedené nereagovala, což bylo zjištěno z výpovědi E. P.. Pokud nebylo pro M. O. dostatečnou motivací k řešení soužití s obžalovaným to, že se jí dcera svěřuje s nevhodným chováním obžalovaného na poli sexuálního života, pak by jí takové násilí, jako jsou facky, či násilí na ní, nemohlo vůbec ovlivnit. Pokud přehlížela pohlavní zneužívání dcery, aby neměla konflikty s obžalovaným, pak by svoje bití či bití dítěte nepovažovala už vůbec za natolik významné, aby ho řešila, navíc podáváním smyšlené verze o znásilnění. Věrohodnost svědkyně A. O. není snížena ani tím, že nedokázala časově zařadit získání informací o zneužívání její sestry B. O., neboť dle závěrů znaleckého posudku vypracovaného na její osobu, si časová zařazení pamatuje hůře, je to opět další důvod pro závěr neschopnosti nezletilé poškozené věrohodně fabulovat. Výpověď svědkyně A. O. z přípravného řízení soud považuje tedy za zcela věrohodnou.

23. Rovněž výpověď **M. O.** z přípravného řízení ze dne 16. 11. 2017 je shledána za zcela věrohodnou a soud z ní vycházel. Důvodem je to, že se tato výpověď shodovala s výpovědí nezletilé poškozené A. O., jak je popsáno v předcházejícím odstavci. Svědkyně M. O. popisovala stejně průběh události orgánům činným v trestním řízení, ale i svědkyni J. M., E. P., což je důvodem věrohodnosti její výpovědi, neboť pokud by chtěla jen určitým způsobem poškodit obžalovaného, její popisy by se lišily, docházelo by i k určité dramatizaci události, což se však nestalo. Při posuzování věrohodnosti této výpovědi a jejího obsahu je nutno konstatovat, že výpověď je ucelená, bez rozporů, obsahuje dostatek detailů, obsahuje popis pocitů svědkyně jako matky, jejíž dcera je zneužívána. Nelze například přehlédnout popis svědkyně o její nemožnosti přimět obžalovaného, aby svého jednání zanechal, kdy v určitém zoufalství jen chodila okolo pokoje a rozsvěcovala světlo, ze strachu však více nezasáhla. Tohle je popis matky, jejího psychického rozpoložení, které může podat jen svědek, který to zažíval. Pokud by chtěla svědkyně toliko ublížit nepravdivou výpovědí obžalovanému, nedokázala by si vymyslet toto její počínání, které je vlastně zcela bez vlivu na průběh skutku, ale zachycuje reálnost a pravdivost proběhlé události. Pro svědkyni tato noc a její neschopnost dceři pomoci byla natolik frustrující, že i přes stálý strach z obžalovaného, který má sklony k agresivnímu jednání, jak popisovala tato svědkyně, svědkyně A. O., E. P. a vyplývá to i z nahlášených přestupků, získala odvalu a oznámila jednání obžalovaného orgánům činným v trestním řízení. Zcela očividně tak jednala ve snaze pomoci dceři a ochránit ji před dalším zneužíváním ze strany obžalovaného. Věrohodnost její výpovědi z přípravného řízení nesnižuje ani tvrzení obžalovaného, že tak činila proto, že ji chtěl opustit a že kvůli jeho práci přišla o sociální dávky. Co se týká uvedené hmotné stránky, odchodem obžalovaného ze zaměstnání z důvodu vazebního stíhání došlo pouze k situaci, že rodina svědkyně neměla příjem z jeho pracovního poměru a opět se navrátila k sociálním dávkám. Předtím na místo ze sociálních dávek žili z příjmu obžalovaného, kdy sociální dávky jsou poskytovány v případě absence příjmu rodiny či na dorovnání do životního minima, takže nedošlo

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

k žádnému předcházejícímu ani následnému nestandardnímu příjmu v podobě sociálních dávek. Svědkyně si nijak nemohla zhoršit či zlepšit materiální zabezpečení, neboť pokud není nikdo v rodině zaměstnán, jsou poskytovány sociální dávky, pokud je příjem ze zaměstnání, pak jsou dávky poníženy či odebrány dle výše příjmů. Takže příjem ze sociálních dávek či ze zaměstnaneckého poměru se nahrazuje. Tento materiální důvod možného počínání svědkyně je tedy zcela nelogický a nepromyšlený. Naopak bylo svědkyni zjevné, že v případě vazebního stíhání obžalovaného přijde ihned o jeho příjem a bude delší dobu trvat návrat sociálních dávek, takže věděla, že se vystavuje určitému sociálně slabšímu období. Je také nelogické tvrzení obžalovaného o tom, že jej označila družka za pachatele předmětného trestného činu na základě večer proběhlé žárlivé scény, neboť pak by svědkyně nedokázala v takové rychlosti, několik hodin po hádce, naučit verzi vymyšlené události svoji dceru, oznámit tuto verzi události jiným svědkům, orgánům činným v trestním řízení, nedokázala by stálost lživé verze udržet nejen při své výpovědi, ale především při výpovědi dcery A. O., která je zcela neschopna věrohodně podávat popis smyšleného děje. Uvedenými závěry je také vyloučeno, aby se svědkyně M. O. nechala přesvědčit jinou osobou k podání nepravdivé svědecké výpovědi, včetně E. P., z důvodu násilného chování obžalovaného v rodině, jak uvedl obžalovaný jako možný motiv výpovědi M. O.. Jednak by nebylo možno verzi události naučit svědkyni A. O., jednak M. O. vždy v minulosti omlouvala obžalovaného za jeho chování, takže takové jednání zcela postrádá logický motiv, a jednak svědkyně M. O. se svědkyní E. P. právě kvůli obžalovanému nevyházely dobře. Nelze také přehlédnout, že svědkyně učinila svoji výpověď téměř měsíc po skutku, tudíž se již jednalo o dostatečný čas k případnému uvědomění si nastalé situace, pokud by její popis skutku nebyl pravdivý. Svědkyně již nevyprávěla pod časovým tlakem či v momentálním rozrušení z právě proběhlé události. Na základě shora uvedených argumentů soud shledal výpověď M. O. z přípravného řízení za zcela věrohodnou. Jelikož její výpověď byla učiněna po zahájení trestního stíhání obžalovaného pro skutek 1) výroku rozsudku a pro skutek uvedený ve zprošťující části rozsudku, je procesně použitelná v části týkající se těchto dvou skutků a v obecném popisu. Nelze z ní vycházet ohledně části týkající se skutku pod bodem 2) výroku rozsudku, neboť po zahájení trestního stíhání pro tento skutek, svědkyně nevyprávěla. Je však třeba současně konstatovat, že ani výpověď svědkyně z přípravného řízení ze dne 16. 11. 2017 neobsahuje významné informace ke skutku 2).

24. Snaha svědkyně M. O. v přípravném řízení dne 27. 3. 2018 a v řízení před soudem popřít vinu obžalovaného označením všeho za omyl, nedorozumění, jen prokazuje to, že se svědkyně v současné době snaží obnovit vztah s obžalovaným, a tudíž se mu snaží jako družka a matka jeho dětí pomoci vedená úmyslem s ním opět žít. Jelikož však svědkyně nebyla schopna setrvat na odvolání své výpovědi, raději přestala vypovídat po poučení o následcích křivé svědecké výpovědi, je tím dáno, že si svědkyně uvědomovala nyní lživé tvrzení, že se obžalovaný trestné činnosti nedopustil a tím je také prokázána věrohodnost její výpovědi z přípravného řízení ze dne 16. 11. 2017.
25. Výpověď **E. P.** je zcela věrohodná a soud z ní vycházel. Svědkyně vypovídala shodně v přípravném řízení i v řízení před soudem. V přípravném řízení svědkyně vypovídala dne 16. 11. 2017 po zahájení trestního stíhání za skutek 1) výroku rozsudku a skutek uvedený ve zprošťující části a před zahájením trestního stíhání za skutek 2). Ohledně skutku 1) a obecného popisu fungování domácnosti obžalovaného a chování obžalovaného jsou procesně použitelné obě výpovědi svědkyně, které jsou ve shodě, ohledně skutku 2) soud vycházel z výpovědi z hlavního líčení, když v této části v přípravném řízení svědkyně vypovídala velmi obecně ještě před zahájením trestního stíhání obžalovaného pro předmětný skutek. Nutno však uvést, že i tyto výpovědi jsou ve shodě, což je skutečnost mající vliv na posouzení věrohodnosti této svědkyně. Jelikož v hlavním líčení svědkyně vypovídala detailně bez rozporů s původní výpovědí, soud vyšel kompletně z výpovědi učiněné u hlavního líčení. Svědkyně v hlavním líčení jednání obžalovaného, se kterým se jí světila nezletilá A. O., konkrétně popsala, byla dotázána na podrobnosti, četnost. V její výpovědi se

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

neobjevily prakticky žádné rozpory, některé drobnosti nepopsala v řízení před soudem spontánně, ale po její konfrontaci s výpovědí z přípravného řízení, tyto potvrdila, takže se nejednalo o žádný rozpor. Vzhledem k plynutí času je pochopitelné, že svědci uvádějí spontánně při pozdějších výpovědích již jen ty skutečnosti, které na ně zapůsobily nejvýrazněji, kterým připisují největší význam. Její výpověď se také zcela shodovala s popisem skutku pod bodem 1), se kterým se jí svěřila svědkyně M. O., obě svědkyně toto popisovaly zcela shodně, což je další důvod věrohodnosti jejich výpovědí. Nebylo také shledáno, že by svědkyně chtěla poškodit obžalovaného uváděním nepravdivých informací v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání pod hrozbou trestních následků za krivou výpověď pro sebe. Naopak svědkyně nijak nedramatizovala jednání obžalovaného, se kterým se jí nezletilá poškozená A. O. svěřila, opakovaně uvedla, že jí nezletilá poškozená popsala pouze jeden případ pohlavního zneužití. Pokud by skutečně chtěla svědkyně nepravdivě obvinít obžalovaného, zcela jistě by uváděla více případů pohlavního zneužití, což však svědkyně neučinila. Svědkyni neznevěrohodňuje ani to, že měla v minulosti konflikt s obžalovaným, o němž tvrdila, že to bylo kvůli pohlavnímu zneužití A. O., odehrál se v červenci 2017, a že policii řekla, že je A. zneužívána, že se to ví, i když toto není zaznamenáno v úředních záznamech policie. V úředních záznamech policie je uvedeno, že konflikt vznikl v důsledku neshod o výchově dětí, což je důvod, který v sobě může odrážet i způsob chování obžalovaného k poškozené nezletilé A. O., kdy při zjevně konfliktní situaci při příchodu policie mohla být situace nepřehledná natolik, že údaj ohledně případného pohlavního zneužití mohl v záplavě jiných údajů či výčitek zaniknout, tudíž tím není výpověď E. P. znevěrohodněna. Navíc svědkyně sama uvedla, že oficiálně nikdy nenahlásila nikde pohlavní zneužívání nezletilé poškozené A. O., že chtěla, aby si toto vyřešila M. O., proto také žádný oficiální záznam o jejím tvrzení neexistuje. Informace ohledně nevhodného chování obžalovaného vůči A. O. byly po obci šířeny, jak uvedla svědkyně L. P., což je také ve shodě s výpovědí E. P. a svědkyně E. P. tedy neuváděla nepravdu ohledně skutečnosti, že se o pohlavním zneužívání vědělo již dříve. Skutečnost, že si svědkyně E. P. nevymyslela v říjnu 2017 popis jednání obžalované je prokázána i tím, že již v minulosti nabádala svoji sestru M. O., aby situaci v rodině řešila, že si nezletilá poškozená A. O. stěžuje na nevhodné chování obžalovaného, čemuž M. O. nevěřila, jak sama vypověděla. Při vymyšlení si události svědkyní E. P. by pak nebylo ve schopnostech nezletilé poškozené A. O. nepravdivou verzi reprodukovat věrohodně a hlavně by na takovou situaci nepřistoupila svědkyně M. O., která v minulosti neřešila určité náznaky nevhodného chování obžalovaného vůči A. O., sama měla kvůli tomu konflikty se svědkyní E. P.. Svědkyně E. P. by nedokázala ovlivnit to, co bude nezletilá poškozená A. O. vzhledem k jejímu podprůměrnému intelektu a nižším paměťovým schopnostem uvádět v Centru sociálních služeb či své asistence ve škole. Svědkyně E. P. i ostatní rodinní příslušníci vždy, i když nejdříve nahlásili agresivní chování obžalovaného vůči nim v minulosti, buď ze strachu nebo rodinné sounáležitosti, ukončili případné projednávání nahlášeného přestupku, což je také okolnost svědčící pro to, že by svědkyně E. P. neuváděla popis jednání, které by se nezakládalo na pravdě. Tvrzení obžalovaného, že svědkyně jej chtěla očernit z důvodu, že má nezletilou dceru, která žije pohlavním životem, že nahlásila také svého druha a pak to vzala zpět, se vůbec netýká věrohodnosti svědkyně ani skutku. Výpověď svědkyně E. P. nestojí osamoceně, je ve shodě s ostatními provedenými důkazy a je ucelená, bez rozporů. Navíc svědkyně před soudem vystupovala zcela spontánně, dokázala bez problémů odpovědět, objasnit vše, nač byla dotázána, uvedla svůj negativní vztah k obžalovanému, ale na straně druhé bylo poznatelné, že mu nechce více přitěžovat. Výpověď této svědkyně je tedy zcela věrohodná.

26. O závěrech obou znaleckých posudků soudu nevznikly žádné pochybnosti, znalecké posudky jsou úplné, znalkyně odpověděly na všechny jim položené otázky, objasnily, na základě jakých skutečností k jejich závěrům dospěly, na těchto závěrech setrvaly. Z jejich odborných závěrů soud plně vycházel. Samozřejmě, že znalec je přibrán vždy jen za účelem objasnění odborné otázky a nemůže se vyjadřovat ke skutkovým závěrům, hodnotit dokazování, to přísluší toliko soudu. Znalec nemůže vyjadřovat ani pochybnosti o tom, zda skutek proběhl či nikoliv, a to ani na základě

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

obecných úvah, neboť není soudcem v dané věci, zhodnotit důkazy musí soud, což také učinil. Znalkyně se v daném případě mohly vyjadřovat jen k případné duševní poruše či poruše sexuální preference u obžalovaného, nemohly se vyjadřovat k tomu, zda obžalovaný skutek spáchal, stejně jako se ke skutku nevyjadřovala znalkyně zkoumající duševní stav nezletilé poškozené A. O..

27. **Skutek pod bodem 1)** byl prokázán z výpovědi svědkyně A. O., M. O., obou znaleckých posudků, listinných důkazů, částečně z výpovědi svědků L. P., J. M., E. P., výpovědi obžalovaného.
28. **Dobu a místo** shodně popsaly svědkyně M. O. a poškozená nezletilá A. O.. Obě svědkyně popsaly, že se skutek odehrál večer před nahlášením trestného činu na policii, obě popsaly místo – v dětském pokoji v bytě obžalovaného a M. O., obě popsaly přímo postel nezletilé poškozené A. O., kde se skutek odehrál. Doba je zachycena rovněž v trestním oznámení M. O. a úředních záznamů policie. **Znalost věku** nezletilé poškozené A. O. je prokázána z výpovědi obžalovaného, který jako otec znal věk své dcery, dále z výpovědi svědků A. O., M. O., E. P.. Obžalovaný žil s nezletilou poškozenou A. O. ve společné domácnosti, takže znal přesně její věk, podílel se na její výchově. **Průběh skutku** je prokázán výpovědi svědkyň nezletilé poškozené A. O. a M. O.. U samotného skutku po celou dobu byly přítomna jen nezletilá poškozená A. O., která detailně popsala, že ležela na posteli na zádech, obžalovaný si lehl na ni, popsala, že obžalovaný měl trenýrky a ona kalhotky, kalhoty a tričko od pyžama, popsala, že ji obžalovaný silně mačkal nadra až tak, že ji to bolelo, popsala, že se jí rukou dotýkal přirození pod kalhotkami, popsala, že jí prsty vsouval do vagíny (pochvy) dovnitř, a to opakovaně, kdy i toto vnímala bolestivě, dále popsala, že jí penis tlačil do vagíny, kdy uvedla, že jí ho zasunul dovnitř, že jí to bolelo a dělo se tak delší dobu. Svědkyně také jednoznačně uvedla, že obžalovaný tak činil proti její vůli, že jej žádala, aby toho nechal a jelikož mu nedržela v pozici, kterou požadoval, tak ji uhodil rukou nad oko. Tuto ránu popsala i svědkyně M. O. shodně jako nezletilá poškozená. Poloha A. O. a obžalovaného byla prokázána i z výpovědi svědkyně M. O., která viděla obžalovaného ležet tělem na A. O., viděla je také stejně oblečené, jako uváděla svědkyně nezletilá poškozená A. O.. Jelikož svědkyně M. O. popsala, že obžalovaný na nezletilé poškozené A. O. ležel a kroutil zadkem, nohy měl okolo jejího těla, zcela zjevně popisovala kopulační pohyby, což je zcela v souladu s výpovědi nezletilé poškozené A. O., která popsala zasouvání prstů a penisu do její vagíny (pochvy). Svědkyně nezletilá poškozená A. O. přiměřeně svému věku a nižší vyspělosti popsala, jakým způsobem se jí obžalovaný dotýkal, jak jí vnikal do vagíny. Vzhledem k věku a absenci zkušeností nedokázala a ani nemohla dokázat tato svědkyně rozpoznat, jak hluboko do její vagíny bylo vniknuto prsty a penisem. Vzhledem k tomu, že však tato svědkyně při výslechu opakovaně a jednoznačně popsala, že obžalovaný jí strkal prsty dovnitř vagíny a jí to bolelo, je tím prokázáno, že skutečně došlo k zasouvání prstů dovnitř vagíny a nikoliv jen určitým letným dotekům na povrchu vagíny, neboť ty by nebyly tak výrazně pro nezletilou poškozenou bolestivé. Svědkyně nezletilá poškozená A. O. také jednoznačně uvedla, že obžalovaný se jí dotýkal mezi nohama penisem, a to nejen na povrchu, ale i dovnitř hluboko tak, že jí to bolelo. I když nedošlo k poškození panenské blány u nezletilé poškozené, není tím vyvrácena výpověď této svědkyně, neboť tato svědkyně opět přiměřeně svému věku a vyspělosti popsala spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Svědkyně popsala bolest v místě vnikání penisu dovnitř, uvedla, že to bylo hluboko a trvalo to delší dobu. Vzhledem k její nezkušenosti v otázce sexuálního života a absenci jakékoliv zkušenosti nemůže dokázat uvést, jak hluboko do ní penis vnikl. Protože toto jednání obžalovaného svědkyni bolelo a cítila vniknutí dovnitř svého těla, je prokázáno, že ke snaze zasunout penis do vagíny a k určitému zasunutí došlo, je prokázáno, že penisem byl na vagínu poškozené vyvíjen takový tlak, že byl až bolestivý, tento tlak spočíval v pohybu dovnitř do vagíny. Není již prokázáno, jak hluboko došlo k zasunutí penisu do vagíny. Nemohlo dojít samozřejmě k takovému zasunutí, při kterém by došlo k protržení panenské blány či poranění vagíny nebo okolních částí těla nezletilé poškozené. Nezletilá poškozená samozřejmě vzhledem k jejímu věku i ne příliš hlubokému zasunutí penisu do vagíny, musela vnímat velmi intenzivně a bolestivě, a samozřejmě ho vnímala jako hluboké vniknutí do vagíny. Z její výpovědi je tedy prokázáno, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

obžalovaný svým penisem vyvíjel déletrvající tlak na její vagínu (pochvu) směrem dovnitř, který svědkyně vnímala jako intenzivní, vnímala zasouvání penisu dovnitř, takže je prokázáno, že alespoň k určitému zasunutí do vagíny došlo, a nejednalo se o nějaké nahodilé krátkodobě trvající zasunutí penisu dovnitř, ale o delší dobu trvající jednání obžalovaného. Nebylo však prokázáno, k jak hlubokému vniknutí dovnitř vagíny došlo, neboť toto svědkyně nedokázala blíže specifikovat a nemožnost toto specifikovat je dána věkem, zralostí svědkyně. Nelze po dítěti požadovat podávání informací, které by nedokázala vždy popsat ani dospělá oběť trestného činu. Popis svědkyně nezletilé poškozené A. O. byl však detailní a jednoznačný ohledně jednání obžalovaného, byl odpovídající jejímu nízkému věku a z ní pramenící nezralosti v oblasti sexuálního života. Svědkyně nepopisovala dokonaný pohlavní styk, čemuž také odpovídá, že na oblečení, posteli nebyly nalezeny stopy spermatu, popisovala však jednoznačně snahu obžalovaného o navození sexuálního uspokojení, neboť došlo k osahávání jejích prsou jako druhotných pohlavních orgánů, k osahávání jejího přirození, určitému vnikání penisu dovnitř vagíny (pochvy), což je jednání směřující za účelem pohlavního uspokojení muže i ženy. Věrohodnost svědecké výpovědi nezletilé poškozené A. O. je prokázána nejen shodou této výpovědi s výpovědí M. O., ale také s odkazem na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, z oboru školství a kultura, odvětví dětské a dospělé psychologie. Nezletilá poškozená A. O. vzhledem k jejímu nižšímu intelektu a absenci fantazie, nízkým paměťovým schopnostem, by nikdy nedokázala sama utvořit vymyšlený děj do takových detailů, aby její popis byl věrohodný a dokonce by nedokázala zopakovat verzi popisu události získanou od jiné osoby. Nezletilá poškozená A. O. v průběhu výslechu v přípravném řízení se opakovaně k popisu skutku vracela, popisovala ho stále stejně, nevznikaly žádné rozpory, nelze také přehlédnout, že tato svědkyně nepředkládala nějaký jiný popis události například svědkyním J. M., L. P., M. O.. Neschopnost vytvoření složitějších konstrukcí svědkyní nezletilou poškozenou A. O. také potvrdila svědkyně L. P.. Znalkyně PhDr. Marta Skulová vyloučila u nezletilé poškozené bájevitou lhavost, promyšlené fabulace. Schopnost sofistických lží u nezletilé poškozené popřela také svědkyně L. P., kdy je navíc nutno zdůraznit, že pokud se dítě stáří nezletilé poškozené dopustí drobných lží, je to zcela běžné. Svědkyně A. O. však v minulosti v případě drobných lží při jejich projednávání nakonec dle svědkyně L. P. uvedla pravdu, z čehož je dáno, že pokud by byla v tíživé, nepříjemné situaci, jako je probíhající trestní stíhání, kde byla opakovaně dotazována na pravdivost jejího tvrzení, netrvala by na svém popisu za situace, kdy by se nejednalo o popis pravdivý. Znalkyně PhDr. Marta Skulová pak také potvrdila, že v části testů, které jsou posuzovanými osobami neovlivnitelné, bez možnosti vědomého ovlivnění, má nezletilá poškozená A. O. obžalovaného spojeného s osaháváním a násilným sexuálním zneužíváním, což také prokazuje věrohodnost výpovědi svědkyně A. O.. Popis události svědkyní A. O. není vyvrácen ani závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie vypracovaného na obžalovaného, kdy i když u obžalovaného nebyla shledána porucha sexuální preference, duševní porucha, obě znalkyně potvrdily, že pod vlivem alkoholu se i osoba bez duševní poruchy a bez poruchy sexuální preference může dopustit jakéhokoliv jednání, tedy včetně obdobného jednání, pro které je nyní obžalovaný stíhán. Obžalovaný v době skutku byl pod určitým vlivem alkoholu, popsala to svědkyně A. O., M. O., nejednalo se však dle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie o takový stav, který by vylučoval jeho trestní odpovědnost. Poškozená nezletilá A. O. dle popisu svědkyně M. O. již byla ohledně druhotných pohlavních znaků vyspělá v době spáchání trestného činu. Uvedené jsou tedy další skutečnosti prokazující spáchání skutku obžalovaným. Částečně byl skutek zjištěn a prokázán i z výpovědi svědkyň L. P. a J. M., kterým svědkyně A. O. sice nepopsala detaily jednání obžalovaného, ale informovala je o tom, že došlo ze strany obžalovaného vůči její osobě k určitým sexuálním praktikám. Navíc svědkyni J. M. jednání obžalovaného popsala také svědkyně M. O.. Dále je skutek prokázán i z výpovědi svědkyně E. P., které se svěřila svědkyně M. O. s tím, že obžalovaný celou noc zneužíval A. O., že na ní ležel a byl

zpocený. Vzhledem ke shora uvedeným závěrům ohledně provedení dokazování, byl skutek bez jakýchkoliv pochybností prokázán.

29. **Skutek pod bodem 2)** byl prokázán z výpovědi svědků E. P., J. M., L. P., listinných důkazů, znaleckých posudků. Svědkyně A. O. a M. O. po zahájení trestního stíhání obžalovaného za tento skutek, již nevypovídaly, takže z jejich prvních výpovědí k tomuto skutku nelze vycházet, jsou v této části procesně nepoužitelné, neboť byly provedeny před zahájením trestního stíhání pro tento skutek, kdy je nutno však zdůraznit, že ani v jejich prvních výpovědích v přípravném řízení se k tomuto skutku blíže nevyjadřovaly. Z jejich výpovědí však soud vycházel k tomuto bodu při popisu soužití s obžalovaným ve společné domácnosti, při popisu chování obžalovaného obecně. **Doba a místo** spáchání skutku jsou prokázány zcela z výpovědi svědkyně E. P., která popsala, že se jí nezletilá poškozená A. O. svěřovala s tím, že k předmětnému skutku došlo u ní v pokoji na posteli, a vzhledem k tomu, že se jí nezletilá poškozená svěřovala přibližně po dobu 1 roku před říjnem 2017, tak je tím vymezena doba, kdy došlo k předmětnému skutku. Nelze dobu zjistit přesněji, neboť svědkyně E. P. toto nevěděla, nezletilá poškozená se jí opakovaně svěřovala s jedním pohlavním zneužitím proběhlým před určitou delší dobou vzhledem k době svěřování se, přibližně rok před říjnem 2017, nikoliv v říjnu 2017. **Způsob pohlavního zneužití** je rovněž prokázán ze svědecké výpovědi E. P., která bez jakýchkoliv pochybností popsala, že obžalovaný zasouval prostředníček a ukazováček do vagíny (pochvy) poškozené nezletilé A. O., a to tak intenzivně, že to poškozenou bolelo, dokonce bolest přetrvávala, a bylo to poznatelné na chůzi poškozené nezletilé. Svědkyně E. P. detailně popsala průběh jednání obžalovaného, od nezletilé poškozené si nechala popsat přesně, jakým způsobem a čím jí do vagíny vnikal, nezletilá poškozená jí toto ukázala, popsala jí také masturbaci a výron semene na její břicho, takže je prokazatelně zjištěno, jakým způsobem skutek proběhl. Svědkyně E. P. uvedla jednoznačně, že jí nezletilá poškozená popsala jen jeden případ pohlavního zneužití ze strany obžalovaného. I když uvedla, že se jí nezletilá poškozená svěřovala opakovaně jednak s tím případem a jednak jí uváděla, že pokud je obžalovaný opilý, tak ji obtěžuje, není tím prokázáno více případů pohlavního zneužití ze strany obžalovaného než jeden, který je uveden ve výroku. Je vysoce pravděpodobné, že docházelo ve více případech k různému sexuálně motivovanému jednání obžalovaného vůči nezletilé poškozené, ale vzhledem k tomu, že sama nezletilá poškozená toto nepopisovala, konkrétně se nesvěřovala ani svědkyni E. P. či někomu jinému, vždy to uváděla jen obecným způsobem, není zde jednoznačný důkaz prokazující, že by došlo k více případům pohlavního zneužití než k jednomu, případně ke konkrétně jakému, proto soud vymezil četnost jako minimálně jeden případ. Výpověď svědkyně E. P. není přímým důkazem, neboť samozřejmě tato svědkyně nebyla skutku přítomna, ale je nepřímým důkazem, který v kombinaci s ostatními nepřímými důkazy tvoří ničím nerušený okruh důkazů prokazující vinu obžalovaného. Především je nutno odkázat na svědecké výpovědi L. P. a J. M., kterým se oběma nezletilá poškozená svěřila s tím, že kromě posledního znásilnění ze strany obžalovaného, se tento vůči ní dopouštěl obdobných sexuálních útoků delší dobu, opakovaně, i jim uváděla přibližně dobu 1 roku, tedy od jejich 10 let. Obsah sdělení nezletilé poškozené v Centru sociálních služeb je zachycen také v písemných záznamech o její návštěvě. Tento záznam je zcela v souladu se svědeckou výpovědí J. M.. Dále je třeba poukázat na tvrzení svědkyně L. P., která upozorovala déletrvající změnu v chování nezletilé poškozené, a to negativní, která nezačala až po posledním skutku tedy po říjnu 2017, ale výrazně dříve a přestala postupně až následně po uvěznění obžalovaného. Uvedené zjištění dokresluje skutečnost, že nezletilá poškozená změnou chování reagovala na nevhodné jednání ze strany obžalovaného vůči její osobě. Dalším důkazem jsou závěry znaleckého posudku vypracovaného na nezletilou poškozenou, kde dle vyšetření nezletilá poškozená má nevědomě spojeného obžalovaného s osaháváním a sexuálními útoky, kdy daný stav se samozřejmě také musel po určitou dobu vytvářet, takže i tímto znaleckým posudkem je prokázáno, že nedošlo pouze ke skutku pod bodem 1), ale že k pohlavnímu zneužití došlo i dříve. Prokázáný průběh skutku není vyloučen ani skutečností, že nezletilá poškozená měla po něm stále neporušenou panenskou blánu, neboť zde docházelo k vnikání prstů dovnitř vagíny, které

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

nemuselo být natolik hluboké, aby došlo až k protržení panenské blány. Jednalo se však o vniknutí prstů dovnitř vagíny, a to poměrně intenzivně, neboť nezletilá poškozená toto vnímala bolestivě, což vylučuje jen nějaký nahodilý ojedinělý dotyk na povrchu přirození. Rovněž závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie vypracovaného na obžalovaného jsou v souladu s výpovědí E. P., L. P., J. M., neboť i když nebyla shledána u obžalovaného porucha sexuální preference, a tedy deviace, duševní porucha obě znalkyně stanovily, že i osoba duševně zdravá bez sexuální deviace se může dopustit projednávaného jednání, a to pod vlivem alkoholu. Jelikož z listinných důkazů, výpovědi svědkyně E. P., M. O., A. O., závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie je prokázáno, že obžalovaný často požíval alkoholické nápoje, je to další nepřímý důkaz o vině obžalovaného. Z uvedených důkazů je bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že se skutek pod bodem 2) stal, jak je uvedeno ve výroku a že se jej dopustil obžalovaný.

30. Obžalovaný svoji vinu popřel, na svoji **obhajobu** uváděl, že A. O. i M. O. navedla k výpovědi svědkyně E. P. a dále že motivací může být ta skutečnost, že družka jeho zaměstnáním přišla o dávky, že dal facky dceři kvůli nevhodnému chování, že napadl fyzicky M. O., že se jej chtěli zbavit, jako učinili u B. O., že na něj M. O. žárčila. Tato obhajoba je zcela vyvrácena věrohodnými výpověďmi svědkyň A. O., M. O., E. P.. Znalecký posudek vypracovaný na osobu nezletilé poškozené pak zcela vylučuje možnost, že by A. O. byla schopna vzhledem k její paměti, intelektu vymyslet si nepravdivý děj, či převzít od někoho nepravdivou verzi děje. Rovněž nelze přehlédnout, že pokud by došlo k vymyšlení skutkového děje svědkyněmi E. P. a M. O., jednalo by se o velmi sofistikovaný a propracovaný způsob vytvoření nepravdivého děje, kterého by zcela zjevně tyto dvě svědkyně nebyly schopny, neboť ani u soudu či v přípravném řízení nepůsobily, že by byly schopny promyšlených fabulací. Svědkyně M. O. při změně výpovědi na základě dotazování se k tomu, či na základě opětovného poučení o následcích trestného činu křivé svědecké výpovědi, raději přestala zcela vypovídat, nebyla schopna jakéhokoliv odůvodnění změny jejího postoje. Svědkyně E. P. při svých výpovědích se nikdy nesnažila zhoršovat postavení obžalovaného, vypovídala vždy shodně, a i vzhledem k tomu, že upřesnila jen jeden případ pohlavního zneužití, se kterým se jí v minulosti nezletilá poškozená svěřila, je tím také dáno, že nedošlo k nepravdivé výpovědi, neboť pokud by chtěla skutečně poškodit obžalovaného, uvedla by takových případů více, popsala by věci dramatictější, nahlásila by trestnou činnost obžalovaného sama, což se však nestalo. K uvedenému soud odkazuje na hodnocení věrohodnosti svědeckých výpovědí v odstavci číslo 22 až 25 a skutková hodnocení v odstavci číslo 27 až 29 odůvodnění rozsudku. Uvedená obhajoba byla zcela vyvrácena.
31. Dále bylo na obhajobu vytvořeno sdělení, že M. O. si neuvědomila závažnost svého počínání, když nahlásila obžalovaného jako pachatele znásilnění jejich dcery A. O. a že E. P. věděla, jak mají postupovat, aby se obžalovaného zbavili z důvodu, že s ním byly spory. Nejdříve je nutno konstatovat, že toto tvrzení si vzájemně odporuje. Vzhledem k tomu, že v minulosti byl obžalovaný odsouzen za pohlavní zneužití dcery B. O., svědkyně M. O. přesně věděla, jaké následky nahlášení obdobné trestné činnosti tentokrát na druhou dceru bude mít. Je třeba také zdůraznit, že E. P. žádnou trestnou činnost obžalovaného týkající se pohlavního zneužívání A. O. nenahlašovala, tak činila M. O. zcela zjevně pod tíhou toho, čemu byla v noci svědkem, kdy již nedokázala takové jednání obžalovaného ničím omluvit a přehlížet. Pokud se následně snažila měnit M. O. svoje výpovědi, a měla zájem na ukončení věznění obžalovaného, navštěvovala ho ve věznici, nevyvrací to trestnou činnost obžalovaného, ale ukazuje to fakt, že tato svědkyně má zájem na určitém pokračování soužití s obžalovaným, který je otcem jejich šesti dětí, na fakt, že se svědkyně nějakým způsobem s chováním obžalovaného z minulosti vyrovnala. To, že svědkyně dokáže určitým způsobem odpustit obžalovanému jeho trestné jednání vůči dítěti je zjištěno i tím, že i po zneužití jejich starší dcery B. O. a po odsouzení obžalovaného za to, obnovili spolu společnou domácnost,

narodily se jim další děti. Psychický stav svědkyně M. O. a její schopnost vyrovnat se s prožitou situací a její způsob přístupu k řešení její životní situace nemá žádný vliv na skutková zjištění.

32. Rovněž obhajoba obžalovaného, že 18. 10. 2017 mu při výběru peněz v bance měl říct E. O. a T. R., že naváděla k výpovědi A. O. a M. O. E. P., a měly být tedy známy i údaje ohledně nahlášené trestné činnosti, je časově vyloučena, neboť v uvedenou dobu se teprve M. O. nacházela na policii, obžalovaný ještě ani nevěděl, že je na něj nahlašována trestná činnost, nikdo nevěděl, co M. O. na policii uvedla. Takže i tuto obhajobu obžalovaný vytvořil následně ve snaze zbavit se trestní odpovědnosti a je značně nelogická a je provedeným dokazováním vyvrácena.
33. Tvrzení obžalovaného, že 18. 10. 2017 hlídal celý den svého syna a byl v bance a že se teprve dozvěděl, že byla jeho družka na policii, je zcela bez významu k projednávanému skutku, zcela bez vlivu na jeho trestní odpovědnost, neboť je skutečně prokázáno, že tento den M. O. nahlásila trestnou činnost obžalovaného orgánům činným v trestním řízení a jelikož svědkyně M. O. i E. P. shodně popsaly, že došlo k určitému útěku M. O. za účelem nahlášení trestné činnosti obžalovaného, je to zcela v souladu s provedeným dokazováním. Zcela bez vlivu na trestní odpovědnost je také tvrzení obžalovaného, že již v minulosti byl v předmětném Centru sociálních služeb a že se tam k němu chovali nevhodně, kdy navíc bylo prokázáno, že v uvedeném centru nebyl, což uvedla jednak svědkyně J. M., jednak to bylo zjištěno ze sdělení Centra sociálních služeb.
34. Obhajoba obžalovaného, že mu družka a E. P. nahlášením této trestné činnosti chtěly pokazit pověst v obci je také vyvrácena prokázanou dřívější spáchanou trestnou činností obžalovaným i počtem nahlášených přestupků na jeho osobu z důvodů porušování občanského soužití, z čehož plyne, že i když nikdy za přestupek obžalovaný postižen nebyl, jednalo se v místě bydliště o problémovou osobu. Dále obžalovaný uváděl ke své obhajobě, že všichni využili situace, kdy věděli o skutku spáchaném na B. O.. K uvedenému nelze jinak, než konstatovat, že dřívější odsouzení obžalovaného za pohlavní zneužití starší dcery je důkazem prokazujícím vinu a nikoliv vinu vyvracejícím. Je tím totiž prokázáno, že obžalovaný se v minulosti již dopustil charakterově obdobné trestné činnosti rovněž na dceři nízkého věku, takže tím je i dáno, že byt' netrpí sexuální deviací, duševní poruchou, je schopen tohoto incestního jednání na dcerách, a to tedy pod určitým vlivem alkoholu, jak stanovily znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie. Požitý alkohol před skutkem 1) je prokázán z výpovědi A. O., M. O., u skutku 2) z výpovědi E. P., které se A. O. svěřila, že se obžalovaný na ní dopouští sexuálně motivovaného jednání právě pod vlivem alkoholu.
35. Tvrzení obžalovaného, že A. O. měla mít bližší vztah s T. R. a že neví, zda se něčeho na ní nedopustil on, je zcela vyvráceno svědeckými výpověďmi A. O., M. O., E. P., J. M., L. P.. Všechny tyto svědkyně popsaly jako pachatele obžalovaného a nikoliv jinou osobu. Spáchání skutku jinou osobou vylučuje i výpověď L. P., která popsala změnu chování poškozené A. O. trvající po delší dobu a která začala odeznívat po uvěznění obžalovaného, což by se samozřejmě nedělo, pokud by pachatelem byl někdo jiný než obžalovaný. Znovu soud opakuje, že A. O. by nebyla schopna promyšlených a sofistických lží při popisu skutku, nebyla by tedy schopna zamlčet skutečného pachatele. U její matky M. O. také není žádný důvod, proč by nevedla pravdu o případném jiném pachateli. I toto tvrzení obžalovaného je zcela postrádající smysluplnost a je provedenými důkazy také vyvráceno.
36. Obhajoba obžalovaného jako celek byla tedy vyvrácena prokázanými skutkovými zjištěními. Výpověď obžalovaného je nevěrohodná, byt' obžalovaný vypovídal zcela minimálně, i tak svoje verze měnil, v průběhu probíhajícího řízení přidával různé možné důvody, proč byl za pachatele označen, zcela zjevně jak ho napadaly. Uváděnými možnými důvody, proč na něj bylo podáno trestní oznámení a proč proti němu vypovíдалa dcera, družka i E. P. se soud zabýval již při hodnocení věrohodnosti svědeckých výpovědí, skutkovém hodnocení a při vyvrácení konkrétních

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

tvrzení obhajoby, jak je uvedeno shora. Argumenty obžalovaného nejsou pravdivé a jsou nelogické, což plyne i z jeho výpovědi, kdy nejdříve v přípravném uváděl, že jej družka nařkla ze znásilnění dcery ihned ráno a že jej kvůli tomu šla nahlásit, pak v řízení před soudem změnil tuto výpověď a uvedl, že družka ho ráno ze znásilnění dcery nenařkla, že ho šla nahlásit kvůli dluhu na nájmu, ale že on sám jí říkal, že dceru neznásilnil. Nelze než uzavřít, že toto postrádá jakoukoliv logiku. Je tedy očividné, že obžalovaný se snaží vymýšlet argumenty na svoji obhajobu, že tyto argumenty jsou však nelogické, protičí si, stále různé argumenty mění, upravuje, přidává různé možné motivy trestního oznámení. Obhajoba obžalovaného byla tedy vytvořena v úmyslu vyhnout se trestnímu stíhání a soud ji provedenými důkazy zcela vyvrátil.

37. Po provedeném dokazování bylo prokázáno, že obžalovaný svým jednáním **pod bodem 1)** naplnil po subjektivní a objektivní stránce skutkovou podstatu **zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku** tím, že **jiného** – nezletilou dceru A. O. ve věku 11 let násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let. **Násilí** spočívalo v tom, že nezletilá poškozená se jednání obžalovaného bránila, vyjadřovala jednoznačně svou nevoli, říkala mu, aby odešel, že ji to bolí, tedy aby svého jednání zanechal, čehož on nedbal a udeřil ji rukou nad pravé oko, aby mu držela v potřebné pozici. Nezletilá poškozená se tedy nejen slovně bránila, ale i fyzicky, když obžalovanému nechtěla vyhovět při jím požadované spolupráci – udržení v jím požadované pozici, a byla tedy k pohlavnímu styku násilím donucena. Obžalovaný donutil nezletilou poškozenou A. O. za účelem svého sexuálního uspokojení k **pohlavnímu styku**, a to tak, že jí zasouval prsty do vagíny (pochvy) dovnitř takovým způsobem, že pocíťovala výraznou bolest a rovněž jí tlačil penis směrem do vagíny dovnitř, kam pronikal takovým způsobem, že nezletilá poškozená toto vnímala intenzivně a bolestivě. U toho na ní obžalovaný ležel svým tělem a s tímto pohyboval (jak popsala svědkyně M. O.), osahával ji pod tričkem na prsou, která bolestivě mačkal, a osahával ji na přirození. Uvedené sexuální aktivity byly všechny konány za účelem pohlavního uspokojení obžalovaného na těle jiné osoby, docházelo u něj k uspokojování jeho sexuálních pudů, kdy nezáleží na tom, zda došlo k vyvrcholení, neboť tento požadavek uvedená právní kvalifikace nestanovuje. Vzhledem k tomu, že pohlavním stykem je jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těla jiné osoby, byl tento znak naplněn jednak osaháváním genitálií, prsou nezletilé poškozené, zasouváním prstů do její vagíny (pochvy) a zasouváním penisu do její vagíny (pochvy). Znak pohlavního styku byl naplněn souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Jednání, kdy obžalovaný nezletilé poškozené A. O. zasouval prsty do jejího přirození je nutno kvalifikovat jako **způsob pohlavního styku, který je srovnatelný se souloží**, neboť dochází k průniku do ženského přirození jiným předmětem než penisem muže, a tedy daný mechanismus je schopen vyvolat stejný účinek jako soulož. To, že se jednalo o způsob srovnatelný se souloží, je zjištěno z výpovědi nezletilé poškozené A. O., která v dané situaci pronikání prstů do vagíny bolestivě vnímala, popsala je jako opakované, tedy delší dobu trvající a nikoliv jen na povrchu. Vzhledem k tomu, že nezletilá situaci popisovala jako bolestivou, a tudíž velmi nepříjemnou, je zřejmé, že obžalovaný již jednáním spočívajícím v zasouvání prstů do přirození navozoval situaci klasické soulože s průnikem do vagíny nezletilé poškozené, s vyšší intenzitou, s určitou dobou trvání. Vzhledem k bolestivosti se jednalo o již hlubší zasouvání prstů do vagíny a je tedy jednoznačně prokázáno, že toto jednání lze podřadit pod pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží, kdy i judikatura považuje hlubší zasouvání prstů do vagíny, jejich pohyb ve vagíně po určitou dobu, za způsob pohlavního styku srovnatelný se souloží (Rozhodnutí publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. TR NS 68/2010-T 1312). Znak **soulože** byl naplněn tlačení penisu dovnitř do vagíny takovým způsobem, že jej poškozená vnímala a popsala jako intenzivní (hluboké) zasouvání, bolestivé a déletrvající. Dle ustálené judikatury je toto jednání považováno již za dokonanou soulož, neboť za tu se považuje, byť jen částečné vsunutí pohlavního údu muže do pohlavního ústrojí ženy. Není přitom rozhodné, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

nedošlo k poškození panenské blány (Rozhodnutí publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R 6/1984). Zde je důležité spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Při tomto jednání cítila poškozená nezletilá A. O. penis obžalovaného uvnitř svého těla, a byť nelze jednoznačně určit hloubku zasunutí, popsala, že s penisem obžalovaný manipuloval takovým způsobem, že k průniku do její vagíny došlo. Vzhledem k zachování neporušené panenské blány nedošlo k tak hlubokému a výraznému vniknutí penisu do její vagíny, které by mělo za následek protržení panenské blány či poranění pohlavních orgánů nezletilé poškozené, vzhledem však k popisu vnikání penisu do vagíny poškozenou, je prokázáno, že obžalovaný zasouval penis do její vagíny tak, že jí na ni tlačil směrem dovnitř, došlo alespoň k minimálnímu průniku do vagíny. To, že se však nejednalo jen o lehké dotyky zvenčí, je vyloučeno popisem nezletilé poškozené, která jednoznačně uvedla, že cítila průnik penisu do vagíny, a tento trval delší dobu. Nejednalo se tedy jen o nějaký ojedinělý pokus, ale o intenzivní tlak penisu na vagínu poškozené směrem dovnitř, a tedy ke spojení mužského pohlavního údu a vagíny (pochvy) ženy, a to částečnému. Nedošlo zde k protržení panenské blány, nedošlo k vyvrcholení obžalovaného, což však pro naplnění znaku soulože není vyžadováno. Obžalovaný jako otec znal věk poškozené, věděl tedy, že je jí méně než 15 let, přesto se na ní skutku dopustil, a tím došlo k naplnění znaku spáchání trestného činu **na dítěti mladším patnácti let**.

38. Dále obžalovaný jednáním **pod bodem 2)** naplnil skutkovou podstatu **zvláště závažného zločinu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku** tím, že minimálně v jednom případě jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti, uvedený čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti a svého postavení. Znak **pohlavního zneužití jiným způsobem** je dán tím, že obžalovaný zasouval dva prsty dovnitř vagíny (pochvy) nezletilé poškozené takovým způsobem, že to pro poškozenou bylo bolestivé, vnímala to velmi intenzivně, u čehož masturboval s ejakulací semene na břicho poškozené. Jiný způsob pohlavního zneužití než soulož je intenzivnější zásah do pohlavní sféry poškozené, takže do něj spadá pohlavní styk v širším pojetí, ale i osahávání prsou a pohlavních orgánů, líbání přirození za účelem sexuálního vzrušení pachatele. Obžalovaný za účelem svého pohlavního uspokojení, které završil masturbací s ejakulací, vykonal na nezletilé poškozené pohlavní styk v širším smyslu (zde způsobem srovnatelným se souloží) a to tak, že jeho prsty vnikaly do vagíny nezletilé poškozené a došlo tak k simulování mechanismu soulože, byla tak navozována stejná situace, jako když do vagíny ženy pronikne mužský pohlavní úd. Tento mechanismu je schopen vyvolat stejný účinek jako u skutečné soulože. Jelikož vnikání prstů do vagíny nezletilé poškozené bylo dle jejího popisu bolestivé, dokonce cítila následky i později po činu při chůzi, jednalo se o natolik intenzivní zasouvání prstů do vagíny, které je nikoliv jen povrchové osahávání genitálu poškozené či krátkodobým vniknutím, ale které je průnikem do pohlavních orgánů ženy navozujícím mechanismus soulože. Toto jednání obžalovaného bylo prokázáno minimálně v jednom konkrétním případě, což plyne z výpovědi svědkyně E. P., které se nezletilá poškozená svěřovala, kdy předmětná skutková podstata nevyžaduje opakovanost jednání. Pro naplnění předmětné skutkové podstaty není podstatné, zda došlo k uspokojení obžalovaného, což se však v daném případě stalo ve formě masturbace s následnou ejakulací, nevyžaduje se také porušení panenské blány. Není nutné, aby zasouvání prstů bylo tak hluboké, že by došlo k porušení panenské blány, pro naplnění předmětné skutkové podstaty je podstatné, aby zasouvání prstů bylo intenzivní, po určitou dobu trvající a nikoliv jen na povrchu a nikoliv jen letmé a nahodilé. V nyní projednávaném případě bylo prokázáno, že prsty do vagíny nezletilé poškozené obžalovaným byly zasouvány tak hluboko, že je poškozená uvnitř vagíny vnímala intenzivně, a to dokonce bolestivě, tedy také po delší dobu. Zasouvání prstů obžalovaného do vagíny nezletilé poškozené prokázaným způsobem je intenzivním zásahem do pohlavní sféry nezletilé poškozené, jehož účelem bylo uspokojení pohlavních pudů obžalovaného, a to pohlavním stykem - způsobem srovnatelným se souloží. Naplnění znaku spáchání trestného činu **na dítěti mladším patnácti let** je prokázáno tím, že obžalovaný se jednání dopustil vůči své nezletilé dceři A. O., které bylo v době činu 10 až 11 let.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

Její věk obžalovaný znal, je jeho dcera a žil s ní ve společné domácnosti. Nezletilá poškozená byla osobou mladší patnácti let **svěřenou obžalovanému jeho dozoru**, neboť obžalovaný je její otec, podílel se na její výchově, nesl za ni odpovědnost, byl osobou, která musela o nezletilou pečovat. Vzhledem k jeho autoritě jako rodiče, odkázáním nezletilé poškozené na obžalovaného nejen s výživou, ale i s výchovou, byl naplněn obžalovaným také znak **zneužití závislosti** nezletilé poškozené na jeho osobě a **zneužití jeho postavení** jako rodiče, kterého musela nezletilá poškozená jako dcera poslouchat. Nezletilá poškozená byla vzhledem ke svému věku na obžalovaného plně odkázána, musela se mu jako rodičovské autoritě podrobovat, čehož obžalovaný zneužil a na místo ochrany, kterou řádný rodič svým dětem poskytuje, ji pohlavně zneužil.

39. Po **subjektivní stránce** obžalovaný u obou trestných činů jednal v úmyslu přímým dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy chtěl způsobem v trestním zákoníku uvedeným porušit či ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem, konkrétně zájem na ochraně svobody rozhodování o pohlavním životě, na ochraně mravního a tělesného vývoje dětí. Obžalovaný znal přesně věk nezletilé poškozené u obou trestných činů. U skutku pod bodem 1) - u trestného činu znásilnění obžalovaný věděl, že vniká prsty i penisem do vagíny (pochvy) poškozené, věděl, že jí osahává na prsou i přirození a činil tak se záměrem svého sexuálního uspokojení, chtěl tak činit, neboť i sama nezletilá poškozená řekla, že jí oznámil, že po ní požaduje sex, toto také uvedl své družce, které řekl, že jde spát s poškozenou nezletilou. Osahávání na prsou a přirození ženy a vnikání prstů a penisu do vagíny jsou činnosti vykonávané mužem za účelem jeho sexuálního uspokojení. Obžalovaný byl v poloze, při které se pohyboval nad poškozenou (jak popsala svědkyně M. O.), takže zcela zjevně se jednalo o kopulační pohyby, které jsou prováděny právě za účelem sexuálního uspokojení osoby, která je činí, tedy obžalovaného. Obžalovaný věděl, že při zasouvání penisu směrem do vagíny dochází k souloži, tedy ke spojení pohlavních orgánů a také věděl, že při zasouvání prstů do vagíny včetně osahávání prsou a přirození nezletilé poškozené dochází k jinému způsobu pohlavního styku. U trestného činu znásilnění vzhledem k tomu, že nezletilá poškozená jej žádala, aby toho nechal, že jí to bolí, věděl, že tak činí proti vůli nezletilé poškozené, a dokonce, když se nechovala nezletilá poškozená v souladu s jeho pokyny, užil na ní proto násilí ve formě rány do hlavy, a toto násilí užít chtěl za účelem její poslušnosti a za účelem, aby se chovala tak, aby on mohl své jednání lehce provádět. U jednání pod bodem 2) – u trestného činu pohlavního zneužití obžalovaný věděl, že se na nezletilé poškozené dopouští jednání srovnatelného se souloží za účelem svého sexuálního uspokojení, což se mu podařilo dokonat ve formě ejakulace po masturbaci na břicho nezletilé poškozené. Obžalovaný věděl, že vniká nezletilé poškozené do vagíny prsty a činil tak proto, aby dosáhl sexuálního uspokojení, takto činit chtěl. U trestného činu pohlavního zneužití obžalovaný znal svoje postavení jako rodiče, věděl, že dcera v něm vidí rodičovskou autoritu, věděl, že je dcera na něj odkázána s výchovou i výživou a toto svoje postavení zneužil, zneužil toho, že nezletilá poškozená na něm byla zcela závislá vzhledem k věku, využil toho, že jí jako rodič měl vždy svěřenou dozor. U obou trestných činů tedy obžalovaný jednal v úmyslu přímém u základní, ale i kvalifikované skutkové podstaty. Obžalovaný věděl, jak se chová vůči nezletilé poškozené, že je jeho jednání trestné, věděl, že nelze vykonávat jakýkoliv pohlavní styk s osobou mladší 15 let včetně za užití násilí, přesto se tak chovat chtěl. Obžalovaný byl v době páchaní trestných činů zcela za svoje jednání trestně odpovědný, jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti byly zcela zachovány. Obžalovaný je osobou s dostatečnou životní zkušeností na poli sexuálního života, má dostatečné znalosti a vědomosti o trestnosti jednání, kterého se dopustil vůči své nezletilé dceři, a to i z jeho předcházejícího odsouzení.
40. Po **objektivní stránce** je prokázáno, že způsobený následek, tedy vykonaný pohlavní styk na nezletilé poškozené, je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, který se skutků dopustil.

41. Při úvaze o druhu a výši **trestu** soud vyšel ze všech hledisek uvedených v § 37, § 38, § 39 trestního zákoníku, zabýval se polehčujícími, přitěžujícími okolnostmi, okolnostmi případu.
42. K poměrům obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, je otcem šesti dětí, čtyři jsou nezletilé. Před vzetím do vazby pracoval jako dělník v pekárně. Byl doposud sedmkrát soudně trestán za různorodou trestnou činnost, naposledy byl odsouzen pro trestný čin pohlavního zneužití podle § 242 odst. 1, odst. 2 trestního zákona a pro trestný čin ohrožování výchovy mládeže podle § 217 odst. 1 písm. a) trestního zákona, kterých se dopustil na dceři B. O., trest vykonal 18. 3. 2013. Z přestupové agenty týkající se jeho osoby bylo zjištěno, že nebyl postižen pro spáchání přestupku, má 10 záznamů o podezření ze spáchání přestupků, 9 oznámení bylo odloženo, projednávání desátého přestupku není dosud pravomocně skončeno. Jednoznačně výrazně přitěžující okolností je u obžalovaného velký počet dřívějších odsouzení za spáchání trestných činů, a to i za charakterově shodnou trestnou činnost, pro kterou je odsuzován nyní, a které se dopustil na starší dceři B. O.. Dřívější odsouzení tedy na obžalovaného nepůsobila tak, aby začal vést řádný život. Za další přitěžující okolnost je třeba považovat to, že spáchal více trestných činů, za které je nyní odsuzován, kdy je mu ukládán trest úhrnný. Žádné relevantní polehčující okolnosti, které by svědčily pro zmírnění trestní sazby, nebyly shledány, obžalovaný neučinil doznání ani neprojevil žádným způsobem lítost. Obžalovanému byl podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku ukládán úhrnný trest za dva trestné činy, a to podle ustanovení, které se vztahuje na čin přísněji trestný. Tím je v daném případě zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, ke kterému přísluší dle § 185 odst. 3 trestního zákoníku trestní sazba v rozmezí od 5 do 12 let odnětí svobody. Obžalovanému byl jako přiměřený, dostatečný a odrážející v sobě všechny okolnosti případu tak, jak byly uvedeny shora, uložen trest v horní polovině trestní sazby, konkrétně ve výměře devět let. Vzhledem k absenci jakékoliv polehčující okolnosti, existenci více přitěžujících okolností, vzhledem k dřívější bohaté trestní minulosti, vzhledem k velmi významnému zájmu, proti kterému obžalovaný působil, tedy na ochraně svobody rozhodování o pohlavním životě, nerušeného mravního a tělesného vývoje dětí, kdy obžalovaný zneužíval svoje postavení jako rodiče vůči nezletilé dceři A. O., vůči které se dopustil dvou trestných činů, čímž ji opakovaně uváděl do velmi psychicky zranitelné pozice, a vzhledem k tomu, že se trestné činnosti dopustil relativně v krátké době po propuštění z posledního výkonu trestu (cca 3 - 4 let) bylo nutno obžalovanému ukládat trest v horní polovině zákonné trestní sazby. Nezletilá poškozená si ponese následky chování obžalované po zbytek života, již nyní u ní byl zjištěn silně negativní vztah k otci. Obžalovaný, i když věděl, jaké následky jeho jednání bude mít, jelikož se obdobného chování dopustil vůči starší dceři, přesto opakovaně svoje dítě vystavoval psychické i fyzické bolesti. I když nezletilá je jeho dcera, kterou by měl chránit, byl to právě on, který se na ní dopustil tak závažného činu, který nezletilá výrazně negativně vnímala, a který si žádné dítě nedokáže vysvětlit vzhledem právě k tomu, že od rodičů očekává lásku, porozumění, stanovení mravních a morálních hodnot, ochranu a nikoliv jednání, které je pro dítě frustrující, ponižující, bolestivé, zraňující. Přísnější trest soud neuložil, neboť nedošlo k takovému násilí ze strany obžalovaného, které by mělo následky na těle nezletilé, nedošlo k tak intenzivnímu znásilnění, pohlavnímu zneužití, které by mělo za následek i poškození panenské blány. S ohledem na výši uloženého trestu nemohl být trest uložen jinak, než ve formě nepodmíněné. Vzhledem k okolnostem případu a ani poměrům pachatele nebylo možno uvažovat o možnosti ukládání trestu pod spodní hranici zákonné trestní sazby dle ustanovení § 58 trestního zákoníku. Za splnění všech zákonných podmínek dle ustanovení § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť nedošlo ke zjištění žádných skutečností, které by umožňovaly zařadit obžalovaného do jiného typu věznice.
43. Obžaloba byla rovněž podána pro **skutek ze dne 13. 10. 2017 na 14. 10. 2017 (uvedený ve zprošťující části)**, kterým se obžalovaný měl dopustit zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

44. K prokázání tohoto skutku nebyl proveden žádný důkaz. Obžalovaný tento skutek v přípravném řízení i v řízení před soudem popřel. Nezletilá A. O. v procesně použitelné výpovědi z přípravného řízení (ze dne 19. 10. 2017), která byla v řízení před soudem čtena, k tomuto skutku nevyprávěla. Rovněž svědkyně M. O., jejíž procesně použitelná výpověď z přípravného řízení (ze dne 16. 11. 2017) byla u hlavního líčení čtena, k tomuto skutku nevyprávěla. Obě svědkyně v přípravném řízení vypovídaly po zahájení trestního stíhání pro tento skutek a po zákonném poučení. Žádný z jiných svědků k tomuto skutku nevyprávěl.
45. Úřední záznam o podaném vysvětlení osob, u něž nejsou v řízení před soudem splněny podmínky k jeho čtení dle ustanovení § 211 odst. 6 tr. řádu, obsah trestního oznámení, jsou důkazy, ze kterých ohledně obsažené výpovědi, nelze vycházet. Z úředních záznamů o podaném vysvětlení O. O., A. O. učiněných před zahájením trestního stíhání obžalovaného, kteří byli po zahájení trestního stíhání vyslechnuti jako svědci, pro jejich procesní nepoužitelnost nemůže soud vycházet. U trestního oznámení M. O., což je listinný důkaz a nikoliv protokol o výpovědi z hlediska trestního řádu, lze vyjít toliko z doby jeho podání, osoby oznamovatele, obecně z věci, která byla nahlášena, ale nelze s něj vycházet při popisu konkrétního skutku. Jeho obsah zachycující výpověď oznamovatele je procesně nepoužitelný. A. O., O. O. i M. O. byli následně po zahájení trestního stíhání vyslechnuti po zákonném poučení v pozici svědků, jejich výpovědi byly následně u hlavního líčení provedeny, a pouze tyto výpovědi jsou procesně použitelné, jen z nich může soud při prokazování skutku vycházet. K tomuto skutku nevyprávěla ani svědkyně L. P., J. M., E. P., tento skutek není prokázán ani provedenými listinnými důkazy, neboť záznamy z Centra sociálních služeb jsou ohledně popisu nezletilé A. O. velmi obecné, rovněž velmi obecně se k věci vyjadřovaly i svědkyně L. P. a J. M., které neznaly bližší podrobnosti činu, který jim popisovala nezletilá A. O., nedokázaly odlišit, zda některý z dřívějších útoků měl být právě skutek z 13. 10. 2017 na 14. 10. 2017. Tento skutek rovněž nepopisovala svědkyně E. P., neboť ona popisovala skutek, který proběhl výrazně dříve před 17. 10. 2017, přibližně rok, a nikoliv tři dny. I když tato svědkyně popsala, že se jí s nevhodným chováním následně nezletilá svěřovala vícekrát, nedokázala již toto další chování popsat, neboť se na konkrétní průběh neptala. Svědkyně jednoznačně uvedla, že s konkrétním způsobem jednání ze strany obžalovaného se jí nezletilá poškozená A. O. svěřila jen s jedním. Tento také svědkyně E. P. soudu popsala, jiný skutek z její výpovědi prokázán nebyl, protože sama svědkyně uvedla, že jiný konkrétní případ jí A. O. nepopisovala, že jí jen obecně říkala, že jí to obžalovaný dělá, kdy je opilý. Pak se tato svědkyně vyjadřovala ke skutku ze dne 17. 10. 2017, který jí popsala M. O. a nikoliv A. O.. Takže ani touto svědeckou výpovědí skutek uvedený ve zprošťující části prokázán není. Vzhledem k časovým souvislostem to není skutek, který popisovala svědkyně E. P..
46. Soud tedy postupoval dle ustanovení § 226 písm. a) trestního řádu a obžalovaného zprostil podané obžaloby pro skutek ze dne 13. 10. 2017 až 14. 10. 2017, neboť nebylo z žádného důkazu prokázáno, že se skutek stal.

Poučení:

Proti rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

V této lhůtě musí být také odvolání odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává buď i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Brno 28. srpna 2018

JUDr. Andrea Svobodová v. r.
předsedkyně senátu